

UZASADNIENIE

L. R. (1) w okresie od stycznia 2011 r. do grudnia 2013 r. prowadziła – pomimo stwierdzonej u niej choroby psychicznej - zarejestrowaną w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych działalność gospodarczą w formie firmy (...) z adresem siedziby w K. przy ul. (...).

Jedną z postaci jej „działalności” było sprzedawanie różnym przedsiębiorcom wystawionych przez siebie „pustych” faktur VAT za rzekomo wykonane usługi (w tym sprzedaż) czy roboty, które w rzeczywistości nie były albo w ogóle wykonane, albo zostały wykonane przez inną firmę, a przedsiębiorcom, którzy faktury te odbierali, służyły one wyłudzenia zwrotu podatku VAT w odpowiednich urzędach skarbowych, na skutek wprowadzenia urzędników skarbowych w błąd odnośnie faktu wykonania robót bądź usług i poniesienia z tego tytułu ciężaru podatku VAT. W rzeczywistości L. R. prowadziła działalność gospodarczą w nikłym zakresie, jej firma nie posiadała ani nie wynajmowała żadnego sprzętu budowlanego, nie korzystała z usług żadnych podwykonawców, co stwierdzono w toku później przeprowadzanych w jej firmie kontroli skarbowych. Wskazani np. przez nią rzekomi pracownicy jej firmy – K. K. (1) i R. G. zaprzeczyli, by wykonywali na jej rzecz jakiegokolwiek prace, tak samo zaprzeczył współdziałaniu z nią wskazany przez nią rzekomy podwykonawca w osobie J. J. (1).

W okresie w okresie od 04 kwietnia 2011r. do 25 października 2011r. w K. oskarżony, współdziałając w tym zakresie ze swoją matką L. R., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wypisał druki faktur wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonanymi usługami, w zamiarze kierunkowym, by faktury te posłużyły różnym przedsiębiorcom dla wyłudzenia zwrotu podatku VAT z urzędów skarbowych, a mianowicie następujące faktury VAT:

- nr (...) z 04 kwietnia 2011r., wystawiona dla Przedsiębiorstwa (...) A. K.-K. ul. (...), dokumentująca rzekomą sprzedaż narzędzi z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 2185 złotych,
- nr (...) z 11 kwietnia 2011r., wystawiona dla Przedsiębiorstwa (...) A. K.-K. ul. (...), dokumentująca rzekomą sprzedaż narzędzi, komputera i programowania z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 1587 złotych,
- nr (...) z 14 kwietnia 2011r., wystawiona dla Przedsiębiorstwa (...) A. K.-K. ul. (...), dokumentująca rzekomą sprzedaż mebli biurowych, szafy warsztatowej i szafek wiszących z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 1391, 50 złotych,
- nr (...) z 18 kwietnia 2011r., wystawiona dla Przedsiębiorstwa (...) A. K.-K. ul. (...), dokumentująca rzekomy kapitalny remont M. (...) z blacharką i silnikiem, z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 1035, 00 złotych,
- nr (...) z 19 kwietnia 2011r., wystawiona dla Przedsiębiorstwa (...) A. K.-K. ul. (...), dokumentująca rzekomą sprzedaż liny alpinistycznej i zestawu narzędzi ślusarskich, z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 402, 50 złotych,
- nr (...) z 15 lipca 2011r., wystawiona dla Przedsiębiorstwa (...) A. K.-K. ul. (...), dokumentująca rzekomą sprzedaż reduktorów, palników, węży spawalniczych i spawarki, z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 1288, 00 złotych,
- nr (...) z 20 września 2011r., wystawiona dla J.- (...) Sp. z o.o. K. ul. (...), dokumentująca rzekomo wykonane usługi budowlane z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 6900 złotych,
- nr (...) z 25 października 2011r., wystawiona dla B. P. K.-K. ul. (...), dokumentująca rzekome roboty budowlane remontu budynku mieszkalnego w K. przy ul. (...), z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 972 złotych.

Po wypisaniu przez oskarżonego, wszystkie te faktury zostały podpisane, jako właścicielkę firmy (...), przez jego matkę L. R. (1), a następnie przekazane wskazanym wyżej rzekomym kontrahentom - Przedsiębiorstwu (...) A. K.-K. ul. (...) Sp. z o.o. (...) ul. (...) oraz B. P. K.-K. ul. (...), celem wyłudzenia przez nich zwrotu podatku VAT wskazanego w fakturach. Faktury te zostały złożone przez przedsiębiorców z wnioskiem o zwrot VAT w Urzędzie Skarbowym w K.,

przez co Instytucja ta została wprowadzona w błąd co do danych wskazanych w fakturach, niezgodnych ze stanem rzeczywistym, czym Skarb Państwa został narażony na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci podatku małej wartości w kwocie 14787 złotych, naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług. Próba wyłudzenia podatku jednak się nie powiodła, przede wszystkim z uwagi na osobę wystawiającą fakturę. Wiele faktur wystawionych w przeszłości przez L. R. okazało się fakturami „pustymi”, zaś prowadzone przeciwko niej postępowania karne i karnoskarbowe były umarzone z powodu stwierdzonej opiniami psychiatrycznymi, spowodowanej chorobą psychiczną, całkowitej niepoczytalności L. R. w dacie czynów. Z tych względów wnioski o zwrot podatku VAT i treść samych faktur poddano krzyżowej kontroli skarbowej, w trakcie której wykazano, że czynności objęte fakturami nie miały miejsca.

Dowód :

- zeznania świadka J. R., k. 994-995, 1057-1060
- zeznania świadka J. J. (1), k. 1322
- zeznania świadka K. K. (1), k. 1435,
- zeznania świadka R. G., k. 1460,
- zeznania świadka J. N., k. 1267,
- wyciąg z (...) dotyczący firmy (...), k. 476-477,
- informacja z PUP w K., k. 494-495,
- informacja z ZUS dotycząca oskarżonego, k. 500,
- zawiadomienie Urzędu Skarbowego w K. wraz z kopiami faktur, k. 937-965,
- protokół kontroli podatkowej, k.1001-1010, 1014-1025, 1034-1041, 1113-1119,
- protokół oględzin miejsca wraz z załącznikami, k. 1120-1146,
- materiały uzyskane od J. N., k. 1167- 1179,
- dokumentacja podatkowa dotycząca L. R. w zakresie podatku VAT, k. 1079-1113, 1201-1205, 1206-1210, 2112-2114, 1247-1257, 1260,
- informacja z PUP dot. L. R., k. 1265,
- informacja z ZUS dotycząca L. R., k. 1266,
- oryginały faktur, k. 1361-1367, 1372,
- protokół zatrzymania rzeczy u P. B., k. 1368-1370,
- opinia z zakresu badania pisma ręcznego i dokumentów, k. 1848-1904.

W podobny sposób oskarżony wraz ze swoją matką wystawili w dniu 30 grudnia 2011 r. nierzetelną fakturę VAT nr (...). A. R. (1) pod kierownictwem swej matki wypisał treść faktury, na której wprowadził nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną przez firmę (...) usługą budowy kanalizacji teletechnicznej w G., przekazał ten dokument celem podpisania oraz doręczenia kontrahentowi usługi, tj. (...) S.C. G. 13a, P. swojej matce, którzy to kontrahenci następnie uzyskany w ten sposób dokument przedłożyli w Urzędzie Skarbowym w K., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym w celu doprowadzenia

Skarbu Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w kwocie 11730 zł, lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił.

W okresie od 30 maja 2012r. do 30 lipca 2012r. w K., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oskarżony A. R. (1) z poduszczenia swojej matki wypisał druki faktur wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z rzekomo wykonanymi przez firmę (...) dla firmy (...) S.C. G. M., P. usługami faktury VAT :

- nr (...) z dnia 30 maja 2012r, dokumentująca rzekomo wykonaną przez firmę (...) budowę kanalizacji teletechnicznej w O., z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 5060 złotych,

- nr (...) z 23 lipca 2012r., dokumentująca rzekomo wykonaną przez firmę (...) budowę kanalizacji teletechnicznej w P., z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 2990, 00 złotych,

- nr (...) z 23 lipca 2012r., dokumentująca rzekomo wykonaną przez firmę (...) budowę kanalizacji teletechnicznej w P., z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 1035 złotych,

- nr (...) z 30 lipca 2012r. dokumentująca rzekomo wykonaną przez firmę (...) budowę kanalizacji teletechnicznej w P., z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 3404, 00 złotych,

- oraz nr (...) z 30 lipca 2012r., dokumentująca rzekomo wykonaną przez firmę (...) budowę łącza światłowodowego w K., z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 4324, 00 złotych,

a następnie przekazał dokumenty celem podpisania oraz doręczenia kontrahentowi usług swojej matce, którzy to kontrahenci dokumenty te następnie złożyli w Urzędzie Skarbowym w K., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym, usiłując bezskutecznie doprowadzić Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16 813 złotych, stanowiących nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci podatku małej wartości, naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową, w wyniku której wykazano nierzetelność wystawionych faktur, zwrot podatku nie nastąpił.

Dowód :

- zeznania świadka J. R., k. 994-995, 1058-1060,

- zeznania świadka E. M., k. 1030-1031, 1066-1067,

- wchodzące w skład akt kontroli skarbowej zeznania I. L., k. 1157-1166, 1182-1191 – częściowo,

- zawiadomienie Urzędu Skarbowego w K. wraz z kopiami faktur, k. 937-965,

- protokół kontroli podatkowej, k.1014-1025, 1034-1041, 1147-1156, 1192-1200a,

- protokół zatrzymania rzeczy, k. 1446-1448,

- oryginał faktury, k. 1449,

- opinia z zakresu badania pisma ręcznego i dokumentów, k. 1848-1904.

W dniu 27 lutego 2013r., w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pod kierunkiem swojej matki A. R. (1) wypisał dla Zakładu Usług (...) Al. (...) nierzetelną fakturę VAT nr (...) z dnia 27 lutego 2013r., na której wprowadził nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z rzekomo usługą wykonaną przez firmę (...) polegającą na sprzedaży konstrukcji stalowej o wartości 370 000, 00 złotych wraz z montażem, z naliczonym podatkiem VAT w wysokości 85 100, 00 złotych, następnie przekazał ten dokument celem podpisania

oraz doręczenia kontrahentowi usługi swojej matce, który to następnie dokument J. U. (1) przedłożył w Urzędzie Skarbowym w J., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym w celu doprowadzenia Skarbu Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci podatku małej wartości w kwocie 85100 złotych, naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, usiłując bezskutecznie doprowadzić Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w kwocie, lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową, podczas której zakwestionowano rzetelność wystawionej faktury, zwrot podatku nie nastąpił.

Dowód :

- zeznania świadka J. U. (1), k. 681, 1680-1682a,
- zeznania świadka T. K., k. 966-967,1062-1064,
- zeznania świadka J. R., k. 994-995, 1058-1060
- tablice poglądowe, k. 683, 685-687,
- wyciąg z (...) dotyczący firmy (...), k. 472,
- zawiadomienie Urzędu Skarbowego w K. wraz z kopiami faktur, k. 937-965,
- anonimowe doniesienie dotyczące J. U. (1), k. 966-984, 1229,
- dokumentacja kontroli podatkowej, k.1014-1025, 1034-1041, 1221-1225, 1230-1231,
- informacja z Urzędu Skarbowego w J., k. 1318,
- protokół zatrzymania rzeczy, k. 1421-1422,
- opinia z zakresu badania pisma ręcznego i dokumentów, k. 1848-1904.

W marcu 2013 r. A. R. (1) z matką zaczęli zarabiać na wystawianiu nierzetelnych faktur dla firmy (...) ul. (...), (...)-(...) W.. W okresie od 18 marca 2013r. do 30 kwietnia 2013 r. w K., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pod kierownictwem swojej matki A. R. (1) wypisał druki faktur wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z rzekomo wykonanymi przez firmę (...) usługami na rzecz firmy (...) - faktury VAT :

- nr (...) z 18 marca 2013r., dokumentującą wykonanie zabezpieczenia antykorozyjnego konstrukcji słupów ocynkowanych w K. z wartością usługi w wysokości 30 000 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 6900 złotych,
- nr (...) z 30 marca 2013r., dokumentującą wykonanie zabezpieczenia antykorozyjnego konstrukcji słupów ocynkowanych w K. z wartością usługi w wysokości 40 000 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 9200 złotych,
- nr (...) z 02 kwietnia 2013r., dokumentującą roboty remontowo-budowlane w K. z wartością usługi w wysokości 15 600 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 3588, 00 złotych,
- nr (...) z 02 kwietnia 2013r., dokumentującą roboty remontowo-budowlane w K. z wartością usługi w wysokości 11 500 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 2645, 00 złotych,

- nr (...) z 05 kwietnia 2013r., dokumentującą wykonanie zabezpieczenia antykorozyjnego konstrukcji słupów ocynkowanych w K. z wartością usługi w wysokości 56 000 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 12 880, 00 złotych,
- nr (...) z 10 kwietnia 2013r., dokumentującą rzekomy remont pokrycia budynku (...) S.A. w K. z wartością usługi w wysokości 14 900 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 3427, 00 złotych,
- nr (...) z 26 kwietnia 2013r., dokumentującą roboty ziemne przy budowie zaplecza rekreacyjnego drogi w Z. z wartością usługi w wysokości 42 000 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 9660, 00 złotych,
- nr (...) z 29 kwietnia 2013r., dokumentującą wykonanie i montaż wydmuchów oraz odwodnień w E. z wartością usługi w wysokości 51 800 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 11 914, 00 złotych,
- nr (...) z 29 kwietnia 2013r., dokumentującą tynkowanie pałacu w D. wraz z montażem rusztowania z wartością usługi w wysokości 23 100 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 5 313, 00 złotych,
- nr (...) z 30 kwietnia 2013r., dokumentującą murowanie płotu w D. wraz z kuciem tynków z wartością usługi w wysokości 20 400 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 4 692, 00 złotych,

a następnie przekazał dokumenty celem podpisania oraz doręczenia kontrahentowi usług swojej matce, który to kontrahent dokumenty te podpisane przez L. R. następnie złożył w Urzędzie Skarbowym w K., wprowadzając w/ w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym, usiłując bezskutecznie doprowadzić Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70 219 złotych, stanowiących nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci podatku małej wartości, naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową, w wyniku której wykazano nierzetelność wystawionych faktur, zwrot podatku nie nastąpił.

Na początku września 2013 r. A. R. (1) z matką zaczęli wystawiać kolejną partię nierzetelnych faktur dla firmy (...) ul. (...), (...)-(...) W.. W okresie od 2 września 2013r. do 31 grudnia 2013 r. w K., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pod dyktando swojej matki A. R. (1) wypisał kolejne druki faktur wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z rzekomo wykonanymi przez firmę (...) na rzecz firmy (...), a to faktury VAT :

- nr (...) z 02 września 2013r., dokumentującą roboty remontowo-budowlane przy śluzie w D. z wartością usługi w wysokości 42 600 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 9 798, 00 złotych,
- nr (...) z 30 września 2013r., dokumentującą roboty ziemne w J. z wartością usługi w wysokości 32 000 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 7 360, 00 złotych,
- nr (...) z 04 października 2013r., dokumentującą roboty ziemne w J. z wartością usługi w wysokości 37 500 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 8 625, 00 złotych,
- nr (...) z 30 października 2013r., dokumentującą roboty wykończeniowe w D. z wartością usługi w wysokości 21 200 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 4 876, 00 złotych,
- nr (...) z 27 listopada 2013r., dokumentującą usługi transportowe z wartością usługi w wysokości 8 478, 00 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 1 949, 94 złotych,
- oraz nr (...) z 31 grudnia 2013r., dokumentującą usługi transportowe z wartością usługi w wysokości 5 900, 00 złotych i naliczonym podatkiem VAT w wysokości 1 357, 00 złotych,

a następnie przekazał dokumenty celem podpisania oraz doręczenia kontrahentowi usług swojej matce, który to kontrahent dokumenty te podpisane przez L. R. następnie złożył w Urzędzie Skarbowym w K., wprowadzając w/

w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym, usiłując bezskutecznie doprowadzić Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 33 965, 94 złotych, stanowiących nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci podatku małej wartości, naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową, w wyniku której wykazano nierzetelność wystawionych faktur, zwrot podatku nie nastąpił.

Dowód :

- zeznania świadka T. K., k. 966-967, 1062-1064,
- wyciąg z (...) dotyczący firmy (...), k. 472,
- zawiadomienie Urzędu Skarbowego w K. wraz z kopiami faktur, k. 937-965,
- protokół kontroli podatkowej, k.1014-1025, 1034-1041,
- stanowiące część dokumentacji kontroli skarbowej zeznania świadka D. L., k. 1215-1218, 1292-1314 – w ograniczonym zakresie,
- protokół zatrzymania rzeczy, k. 1401-1404,
- oryginały faktur wystawionych na firmę (...). L., k. 1405-1420,
- opinia z zakresu badania pisma ręcznego i dokumentów, k. 1848-1904.

W dniu 2 listopada 2015 r. oskarżony z matką podjechali do siedzącej na ławce przy kościele w K. bezdomnej T. N. (1). L. R. (1) zapytała się jej, czy chce zarobić. Po uzyskaniu odpowiedzi twierdzącej, umówili się następnego dnia.

Następnego dnia, 3 listopada 2015 r. oskarżony z matką wspólnie wypełnili stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zarobkach T. N. (1) w firmie Zakład Usługowy (...) ul. (...) w K. w ten sposób, że oskarżony na polecenie matki wypisał niezgodnie z prawdą w treści zaświadczenia, że T. N. zatrudniona jest od dnia 5.07.2012 r. jako sprzątaczką w firmie matki oskarżanego ze średnim wynagrodzeniem z ostatnich 3 miesięcy w wysokości 2448, 42 złotych brutto, a L. R. (1) jako wystawca zaświadczenie to podpisała, po czym ponownie podjechali do T. N. (1). L. R. (1) obiecała T. N. (1) pracę w swojej firmie, mówiąc jednocześnie, że weźmie dla jej firmy pożyczkę w Banku. Zapewniała T. N., że spłaci tę pożyczkę i że ma się o nic nie martwić. Zabrała jej dowód osobisty, po czym wszyscy pojechali do placówki E. w S., gdzie czekał już pracownik Banku ze sporządzonym projektem umowy pożyczki na nazwisko T. N. (1). L. R. (1) przedstawiła mu nierzetelne zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach T. N. w swojej firmie, wprowadzając go w błąd odnośnie tej okoliczności, po czym T. N. (1) podpisała wobec pracownika banku umowę pożyczki gotówkowej z (...) Bank S.A. nr (...) w kwocie 4 000 zł, w następstwie czego L. R. wraz z oskarżonym doprowadziła (...) Bank S.A. oraz T. N. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym ostatecznie kwota wyrządzonej rzeczywiście szkody ograniczyła się do wysokości 3 068,97 złotych.

W dniu 17 grudnia 2015 r. G. S. (1), będąc w ciągu alkoholowym, przebywała w K. R., gdzie na hałdzie szukała złomu. Podeszedł do niej J. J. (3), będący konkubentem L. R. (1), poczęstował ją piwem, po czym zapytał się, czy podżyruje pożyczkę jemu i L. R. (1), bo firma (...). R. ma kłopoty finansowe, natomiast gdy wyjdą na prostą, to zatrudnią ją w charakterze sprzątaczką. G. S. wyraziła zgodę, następnie podeszli do zaparkowanego w pobliżu samochodu, w którym jako kierowca siedział A. R. (1), a jego matka siedziała na przednim siedzeniu pasażera. Dowód osobisty G. S. został przekazany oskarżonemu, który telefonicznie dyktował dane z dowodu osobistego pracownikowi EuroBanku w K.. Po zakończeniu rozmowy L. R. (1) powiedziała, że jaką do banku w K.. Po drodze zatrzymali się w W., gdzie L. R. zrobiła zakupy w sklepie spożywczym. W K. przed E. G. S. z J. J. wyszli z samochodu, natomiast pozostali w pojeździe oskarżony z matką wypisali stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zarobkach G. S. (1) w firmie Zakład Usługowy (...) ul. (...) w K. w ten sposób, że na polecenie matki oskarżony wypełnił formularz, wpisując w nim m.in., że G. S. zatrudniona jest w firmie jego matki jako sprzątaczką od dnia 7.06.2013 r. ze średnim wynagrodzeniem z

ostatnich 3 miesięcy w wysokości 2448, 42 złotych brutto, podpisał zaświadczenie pieczętą firmą (...), a L. R. (1) jako wystawca zaświadczenie to podpisała. Do wnętrza placówki z G. S. (1) weszła L. R. (1), podeszła do pracownicy Banku, przedstawiła pracownicy Banku (...). S. jako swoją pracownicę, przekazała wypełnione z oskarżonym zaświadczenie o zatrudnieniu G. S., a także reklamówkę z zakupami zrobionymi w sklepie spożywczym w W., wprowadzając przy tym tę pracownicę w błąd odnośnie zamiaru wywiązania się z umów. Następnie, przekonana, że jest tylko „żyrantem”, G. S. podpisała umowę pożyczki gotówkowej z (...) Bank S.A. nr (...) o rzeczywistej wysokości 10 000 zł (kwota ta była nominalnie powiększona o kwoty opłaty przygotowawczej, prowizji bankową i różnych składek ubezpieczeniowych) oraz umowę o limit kredytowy i o kartę kredytową nr KK (...) w kwocie 1 700 zł, doprowadzając przez to siebie samą (poprzez zaciągnięcie zobowiązania), i EuroBank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 11 700zł. Pieniądze pochodzące z tych umów, jak ich dokumentację zabrała L. R. (1), zapewniając G. S., że ma się o nic nie martwić, bo ona będzie tę pożyczkę spłacać. W drodze powrotnej oskarżony zatrzymał się na stacji paliwowej w K.. Tam L. R. (1) kupiła dla wszystkich kawę, a dla G. S. ponadto piwo. Dała jej także 200 złotych na Ś., po czym oskarżony odwiózł G. S. na halę w K. R.. Przez kilka następnych dni G. S. telefonicznie starała się skontaktować z L. R., by zapytać o pracę sprzątaczką, ale ta nie reagowała. W końcu spotkała ją przypadkowo na skupie złomu, uzyskując odpowiedź, że na razie nie ma dla niej pracy i żeby nie martwiła się pożyczką, bo L. R. spłaca raty.

W podobny sposób oskarżony z L. R. postąpili w dniu 28.12.2015 r. z K. M. (1), który zgłosił się do nich, słysząc o możliwości załatwienia przez nich pożyczki. Wykorzystując jego nieporadność życiową i obiecując go zatrudnić w firmie (...). R., skłonili go do wyrażenia zgody na wzięcie pożyczki w wyższej kwocie, z której większość miała zatrzymać L. R.. W tym celu K. M. przekazał swój dowód osobisty oskarżonemu, który zadzwonił do pracownicy Euro Banku w K. i podał jej dane K. M.. Następnie oskarżony pojechał do K., razem z matką i K. M.. W pojeździe oskarżony z matką sporządzili stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zarobkach K. M. (1) w firmie Zakład Usługowy (...) ul. (...) w K. w ten sposób, że na polecenie matki oskarżony wypełnił formularz, wpisując w nim m.in., że K. M. (1) zatrudniony jest w firmie jego matki jako murarz od dnia 4.02.2013 r. ze średnim wynagrodzeniem z ostatnich 3 miesięcy w wysokości 3923, 65 złotych brutto, a L. R. (1) jako wystawca zaświadczenie to podpisała. Oskarżony został w samochodzie, natomiast do placówki Euro Banku w K. weszli L. R. z K. M.. Z pracownicą Banku rozmowę prowadziła L. R. (1), przedstawiając jej wystawione przez siebie, stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zarobkach K. M. (1). Następnie K. M. podpisał umowę pożyczki gotówkowej z (...) Bank S.A. nr (...) o rzeczywistej wysokości 10 000 zł (kwota ta była nominalnie powiększona o kwoty opłaty przygotowawczej, prowizji bankową i różnych składek ubezpieczeniowych) oraz umowę o limit kredytowy w rachunku bieżącym nr (...) w kwocie 2 000 zł, w następstwie czego doszło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 12 000 złotych, zarówno przez (...) Bank S.A., jak i przez K. M. (1), który zaciągnął zobowiązanie w Banku. Pieniądze pochodzące z tych umów, jak ich dokumentację zabrała L. R. (1). Po wyjściu z Banku dała K. M. kwotę 2000 złotych, zatrzymując resztę pieniędzy dla siebie i oskarżonego. Następnie oskarżony, wraz z L. R., odwieźli K. M. do miejsca zamieszkania.

W dniu 5 stycznia 2016 r. pod sklep (...) w K. R., w którym przebywała bezdomna E. G. (1), pojechał oskarżony, mając za pasażerów matkę i jej konkubenta. L. R. (1) zaproponowała E. G. wzięcie dla niej pożyczki w Banku, mówiąc, że miała zawieszoną działalność budowlaną, a teraz chciałaby ją ponownie otworzyć, a także oferując w zamian zatrudnienie E. G. w swojej firmie w charakterze sprzątaczką. Po wahaniach E. G. wyraziła zgodę. Oskarżony odwiózł ją do miejsca jej pobytu, skąd zabrała swój dowód osobisty, następnie z oskarżonym, L. R. i J. J. pojechała do Euro Banku w K.. W czasie drogi L. R. powtarzała obietnicę zatrudnienia, dodając, że za tę pożyczkę jeszcze coś E. G. odpali. Po drodze L. R. kupiła dwie bomboniery. Przed wejściem oskarżony z matką sporządzili stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zarobkach E. G. (1) w firmie Zakład Usługowy (...) ul. (...) w K. w ten sposób, że na polecenie matki oskarżony wypełnił formularz, wpisując w nim m.in., że E. G. (1) zatrudniona jest w firmie jego matki jako sprzątaczką od dnia 11.03.2013 r. ze średnim wynagrodzeniem z ostatnich 3 miesięcy w wysokości 2448, 42 złotych brutto, a L. R. (1) jako wystawca zaświadczenie to podpisała. Do Euro Banku w K. weszła najpierw L. R., przedstawiła wystawione przez siebie zaświadczenie o zarobkach, a po pewnym czasie zawołała E. G.. Przekonana o tym, że to L. R. będzie spłacać zobowiązania finansowe, i że ją zatrudni w swojej firmie, E. G., E. G. podpisała przed pracownikiem Banku, przekonany, że należności będą spłacane, umowę pożyczki gotówkowej z (...) Bank S.A. nr (...) w kwocie 10 000 zł, oraz umowę o limit kredytowy i o kartę kredytową nr KK (...) w kwocie 1500zł, a także umowę o limit kredytowy

w rachunku bieżącym nr (...), co doprowadziło ją i Euro Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 9 867,85 złotych. Pieniądze, ale także wszelką dokumentację zabrała L. R., tłumacząc wobec E. G., że posłuży jej do spłacania pożyczki, a gdy jej firma ruszy, to zatrudni E. G.. Za przysługę E. G. otrzymała 200 złotych, a potem została przez oskarżonego odwieziona do K. R..

Dowód :

- zeznania świadka G. S. (1), k. 733-734, 2147,
- zeznania świadka E. G. (1), k. 1442, 2146,
- zeznania świadka K. M. (1), k. 1603-1605, 1707-1708, 2146,
- zeznania świadka T. N. (1), k. 1842,
- protokoły przeszukania, k. 21-24d,
- harmonogram spłaty pożyczki K. M. (1), k. 31-32,
- wezwanie do zapłaty z E., k. 71-74,
- harmonogram spłaty pożyczki E. G. (1), k. 31-32,
- protokół oględzin dokumentacji, k. 454-460,
- informacja z PUP w K., k. 494-495, 514-515,
- informacja z ZUS dotycząca K. M. (1), k. 502,
- informacja z ZUS dotycząca G. S. (1), k. 518,
- informacja z ZUS dotycząca T. N. (1), k. 658,
- zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, k. 659,
- oryginał zaświadczenia o zarobkach T. N. (1), k. 660,
- dokumentacja pożyczkowa z E., k. 661-673,
- oryginał zaświadczenia o zatrudnieniu G. S. (1), k. 790,
- dokumentacja pożyczkowa G. S. (1), k. 791-800,
- umowa z G. S. o limit kredytowy i kartę, k. (...)- (...),
- dokumentacja pożyczkowa z E. dot. K. M. (1), k.1606-1611, 1711, 1713-1737,
- informacja z ZUS dotycząca E. G. (1), k. 1612,
- dokumentacja pożyczkowa z E. dot. E. G. (1), k.1644, 1646-1677,
- oryginał zaświadczenia o zarobkach E. G., k. 1645,
- informacja z MOPS dot. T. N. (1), k. 1697,
- oryginał zaświadczenia o zarobkach K. M., k. 1712,

- opinia z zakresu badania pisma ręcznego i dokumentów, k. 1848-1904.

W kwietniu 2016 r. oskarżony z L. R. (1) postanowili wykorzystać nieporadność życiową, stan bezdomności oraz stan postrzegania rzeczywistości chorego psychicznie Z. W. (1). Z. W. (1) choruje na schizofrenię i epilepsję. Nie jest w stanie załatwić samodzielnie żadnej sprawy, a następnego dnia nie pamięta treści rozmowy. W istocie zdany jest na pomoc sąsiadów i pracujących z bezdomnymi pracowników Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, w szczególności A. C. (1), D. K. i J. K. (1). Był w tamtym czasie osobą utrudnioną w kontakcie, a jego wypowiedzi pozostawały nieadekwatne do rzeczywistości – twierdził np. że jest laureatem pokojowej nagrody Nobla, że jego rodzina to L. C. zamieszkały w K., przekonany był chociaż jest bezdomnym, że posiada mieszkanie na Osiedlu (...) w K., przy czym podawał nazwę ulicy (...). Nie posługiwał się komputerem, tylko kojarzył ogólnie, że komputer jest związany z Internetem.

Oskarżony A. R. (1) przyjeżdżał, jako kierowca pojazdu, do Z. W. w towarzystwie swojej matki L. R. (1) samochodem A. (...), przy czym L. R. podszywała się za pracownicę Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w K., J. K. (1), czasami też osobom pytającym podawała, że reprezentuje Związek (...) i że przyjeżdża pomagać Z. W..

W dniu 25 kwietnia 2016 r. A. R. (1) wraz z matką zabrali Z. W. (1) do O., po udali się do (...) z firmy (...). K. (...) zgłosił się z Z. W. oskarżony A. R. (1). Z. W. złożył za pośrednictwem brokera wnioski pożyczkowe w firmach (...), (...) i I., przy czym przy wniosku pożyczkowym w firmie (...) zostało złożone nieprawdziwe w swej treści zaświadczenie o zatrudnieniu Z. W. w firmie (...). Do innych wniosków zaświadczenia nie były dołączane, gdyż pozostałe firmy pożyczkowe tego nie wymagały. Następnie, po zaakceptowaniu wniosków pożyczkowych przez firmy pożyczkowe oskarżony wraz z matką, wykorzystując nieporadność życiową Z. W., stan bezdomności oraz jego stan nieadekwatnego postrzegania rzeczywistości, wprowadzając przy tym brokera pośredniczącego w udzielaniu tych pożyczek w błąd co do zamiaru spłaty tych pożyczek, namówili Z. W. - niezgodnie z prawdą objaśniając mu, że nie będzie spłacał tych pożyczek - do podpisania umów pożyczkowych z trzema wskazanymi wyżej firmami pożyczkowymi : z firmą (...) Sp. z o.o. w kwocie 1 600 zł, z firmą (...) Sp. z o.o. nr 16 (...) w kwocie 3 222 zł, oraz z firmą (...) Sp. z o.o. nr (...) w kwocie 700 zł , doprowadzając w ten sposób Z. W. i te firmy pożyczkowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tej właśnie wysokości.

Po opuszczeniu brokera dokumentacja pożyczkowa została przekazana przez Z. W. oskarżonemu i jego matce. Część tej dokumentacji została odnaleziona wtoku czynności procesowych w wyniku przeszukania w dniu 12.05.2016 r. samochodu marki A., kierowanego przez A. R. (1), oraz przeszukania w tym samym dniu mieszkania L. R. (1).

W dniu 29 kwietnia 2016 r. L. R. (1) wystawiła w nieustalonym miejscu dwa stwierdzające nieprawdę upoważnienia dla pracodawcy do udzielenia informacji oraz zaświadczenia o wysokości zarobków, celem ich użycia za autentyczne w (...) Bank S.A. oraz w Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S., o rzekomym zatrudnieniu Z. W. (1) w stanowiącej jej własność firmie Zakład Usługowy (...) ul. (...), (...)-(...) K.. W dniu 4 maja 2016 r. w nieustalonym miejscu, celem użycia za autentyczne w (...) Bank S.A., podobne upoważnienie dla pracodawcy do udzielenia informacji oraz zaświadczenia o wysokości zarobków wystawiła na nazwisko G. B.. We wszystkich tych wypadkach treść tych formularzy na prośbę L. R. (1) wypełniał A. R. (1), natomiast podpis jako wystawca składała L. R. (1).

Dowód :

- zeznania świadka A. C. (1), k. 2-4,

- zeznania świadka D. K., k. 13-14,

- zeznania świadka J. K. (1), k. 17,

- zeznania świadka W. T., k. 689,

- zeznania świadka K. T., k. 691,

- zeznania świadka U. R., k. 693,
- zeznania świadka Z. W. (1), k. 699-701, 2199-2200,
- zeznania G. B., k. 886,
- zeznania świadka K. W., k. 1737,
- zeznania świadka Ł. W., k. 1739-1740 - częściowo,
- protokoły przeszukań, k. 21-24d,
- oryginały nierzetelnych zaświadczeń i upoważnień dla pracodawcy wystawionych na nazwiska Z. W. i G. B., k. 27-28, 61,
- umowa pożyczki Z. W. (1) z firmą (...), k. 43-48,
- umowa pożyczki Z. W. (1) z firmą (...), k. 49-55,
- umowa pożyczki Z. W. (1) z firmą (...), k. 56-59,
- protokół oględzin dokumentacji, k. 454-460,
- informacja z PUP w K., k. 494-495, 514-515,
- informacja z ZUS dotycząca Z. W. (1), k. 641,
- opinia psychologiczna, k. 707-709,
- wyciąg z rachunku Z. W. (1), k. 775-788,
- tablice poglądowe, k. 1742-1744,
- informacja i dokumentacja z firmy (...), k. 488-492, 1745-1753,
- informacja i dokumentacja z firmy (...), k. 1754-1760,
- informacja i dokumentacja z firmy (...), k. 1761-1767, 1802-1803, 1910-1920,
- opinia z zakresu badania pisma ręcznego i dokumentów, k. 1848-1904.

Oskarżony A. R. (1) ma 36 lat, legitymuje się wykształceniem średnim, jest bezdzietnym kawalerem, nie posiada zawodu. W przeszłości pracował jako doradca klienta w firmie (...), obecnie pozostaje na utrzymaniu rodziny. Z uwagi na leczenie psychiatryczne poddano go w toku postępowania przygotowawczego badaniu przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. W sporządzonej opinii biegli ci stwierdzili u oskarżonego zaburzenia schizofreniczne – obecnie w remisji objawów, i że w dacie czynów poczytalność oskarżonego była ograniczona w stopniu znacznym w rozumieniu art. 31 §2 kk. Był pięciokrotnie skazywany za rozmaite przestępstwa przeciwko mieniu. Wszystkie wyroki zapadły w 2018 r., czterokrotnie zapadły wobec niego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, jeden raz poprzestano na wymierzeniu kary grzywny.

Dowód :

- dokumentacja medyczna A. R. (1), k. 1534-1556a,
- wyjaśnienia A. R. (1), k. 1976-1977,

- opinia sądowo psychiatryczna A. R., k. 2018-2035a,

- dane osobopoznawcze, k. 2040,

- dane o karalności, k. 2166-2168.

Przesłuchany w charakterze oskarżonego A. R. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu przestępstw. Wyjaśnił, odnośnie faktur, że jego matka wykonywała jakieś prace remontowo-budowlane i przekazała mu, że ma wypełnić faktury. Dokładnie wskazywała, co ma w nich pisać, twierdząc, że ma ładny charakter pisma, a następnie te faktury podpisywała. Potem je zabierała i nie wie, co się później z nimi działo. Nic mu nie wiadomo, by Z. W. (1) miał pracować w firmie matki. Nigdzie nie był z Z. W.. Nie pamięta, by coś wypisywał z danymi T. N. (1), ale nigdzie z nią nie jeździł. Nie zna osób o danych E. G. (1) i K. M. (1) i nigdzie z nimi nie jeździł. Nie przyznaje się do współsprawstwa, ze swoją matką, związanego z wyłudzeniem pożyczek na dane Z. W. (1).

Składając wyjaśnienia na rozprawie, werbalnie przyznał się do popełnienia części z zarzuconych mu czynów, z treści jego wyjaśnień wynika jednak, że przyznaje się tylko do wypisania treści wyjaśnień i faktur, które podpisywała jego matka.

Dowód :

- wyjaśnienia A. R. (1), k. 1975-1977, 2146.

Zważył Sąd, co następuje :

A. R. (1) oskarżony został o to, że :

I.w dniu 30 grudnia 2011r., w K., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby w kwocie 11730 zł, podrobił fakturę VAT nr (...) z dnia 30 grudnia 2011r w ten sposób, że nie będąc osobą uprawnioną do wystawiania dokumentu wypisał druk wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą przekazując dokument celem podpisania innej, nieuprawnionej osobie oraz doręczenia kontrahentowi usługi tj. (...) S.C. G. 13a, P., którzy to następnie w celu użycia za autentyczny przedłożyli w Urzędzie Skarbowym w K. wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym w celu narażenia Skarbu Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w kwocie 11730 zł usiłując bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w/w kwocie lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art.13§1kk w zw z art. 286 § 1 kk , art.270 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks przy zast. art. 11§ 2 kk i art. 31§2 kk,

II.w okresie od 04 kwietnia 2011r. do 25 października 2011r. w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby w kwocie 14.787 zł w krótkich odstępach czasu wypisał druki faktur wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą faktura VAT nr (...) z 04 kwietnia 2011r., nr (...) z 11 kwietnia 2011r., nr (...) z 14 kwietnia 2011r., nr (...) z 18 kwietnia 2011r. nr (...) z 19 kwietnia 2011r., nr (...) z 15 lipca 2011r., nr (...) z 20 września 2011r. oraz nr (...) z 25 października 2011r., które następnie podpisała inna osoba prowadząca działalność gospodarczą pn (...) L. R. (1) ul. (...) w K., po czym przekazała w/w dokumenty kontrahentom usług tj. Przedsiębiorstwo (...) A. K.-K. ul. (...) Sp. z o.o. (...) ul. (...) oraz B. P. K.-K. ul. (...), którzy to dokument następnie podmioty jako autentyczny złożyły w Urzędzie Skarbowym w K. wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym w celu narażenia Skarbu Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w kwocie 14787 zł usiłując bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w/w kwocie lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania

znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 13§1kk w zw z art. 286 § 1 kk , art.271 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks przy zast. art. 6 § 2 kks przy zast. art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 31§2 kk,

III.w okresie od 30 maja 2012r. do 30 lipca 2012r., w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby w kwocie 16.813zł w krótkich odstępach czasu podrobił faktury VAT nr (...) z dnia 30 maja 2012r, nr (...) z 23 lipca 2012r., nr (...) z 23 lipca 2012r., nr (...) z 30 lipca 2012r. oraz nr (...) z 30 lipca 2012r. w ten sposób, że wypisał druki wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą, a następnie przekazał dokumenty celem podpisania innej, nieuprawnionej osobie, oraz doręczenia kontrahentowi usług tj. (...) S.C. G. M., P., a który to dokument podmiot następnie jako autentyczny złożył w Urzędzie Skarbowym w K. w/w dokumenty wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym w celu narażenia Skarbu Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w kwocie 16 813 zł usiłując bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w kwocie lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art.13§1kk w zw z art. 286 § 1 kk , art.270 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks przy zast. art. 6 § 2 kks przy zast. art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 31§2 kk,

IV. w dniu 27 lutego 2013r., w K., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie lub innej osoby podrobił fakturę VAT nr (...) z dnia 27 lutego 2013r w ten sposób, że wypisał druki wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą, a następnie przekazał celem podpisania jako wystawcy w/w faktury innej, nieuprawnionej osobie, oraz doręczenia kontrahentowi usługi tj. Zakład Usług (...) Al. (...),a który to dokument podmiot następnie jako autentyczny przedłożył w Urzędzie Skarbowym w J. wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym w celu narażenia Skarbu Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w kwocie 85100 zł usiłując bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w kwocie lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 13 § 1kk w zw z art. 286 § 1 kk, art.270 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks przy zast. art. 11§ 2 kk i art. 31 § 2 kk,

V.w okresie od 18 marca 2013r. do 30 marca 2013r., w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru a także działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby w kwocie 16.100 zł w krótkich odstępach czasu podrobił faktury VAT nr (...) z 18 marca 2013r. oraz nr (...) z 30 marca 2013r.w ten sposób, że wypisał druki wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą, a następnie przekazał celem podpisania nieuprawnionej osobie, oraz doręczenia kontrahentom usług tj. Q. D. L. D. ul. (...), (...)-(...) W., a który to dokument podmiot następnie jako autentyczny przedłożył w Urzędzie Skarbowym w K. wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym w celu narażenia Skarbu Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w kwocie 16 100 zł usiłując bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w kwocie lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art.13§1kk w zw z art. 286 § 1 kk , art.270 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks przy zast. art. 6 § 2 kks przy zast. art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 31§2 kk,

VI.w okresie od 02 kwietnia 2013r. do 10 kwietnia 2013r., w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 22.540 zł dla siebie i innej osoby w krótkich odstępach czasu podrobił faktury VAT nr (...) z 02 kwietnia 2013r., nr (...)

z 02 kwietnia 2013r., nr (...) z 05 kwietnia 2013r., nr (...) z 10 kwietnia 2013r w ten sposób, że wypisał druki wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą następnie przekazał celem podpisania innej, nieuprawnionej osobie oraz doręczenia kontrahentowi usług tj. Q. D. L. D. ul. (...), (...)-(...) W., a który to dokument jako autentyczny przedłożył podmiot w Urzędzie Skarbowym w K. wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym w celu narażenia Skarbu Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w kwocie 22 540 zł usiłując bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w kwocie lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 13§1kk w zw z art. 286 § 1 kk , art.270 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks przy zast. art. 6 § 2 kks przy zast. art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 31§2 kk,

VII. w okresie od 30 października 2013r. do 31 grudnia 2013r., w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru a także działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby w kwocie 8.182 zł w krótkich odstępach czasu podrobił faktury (...) z 30 października 2013r., nr (...) z 27 listopada 2013r. oraz nr (...) z 31 grudnia 2013r. w ten sposób, że wypisał druki wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą, a następnie przekazał celem podpisania innej nieuprawnionej osobie, oraz doręczenia kontrahentom usług tj. Q. D. L. D. ul. (...), (...)-(...) W., który to dokument następnie jako autentyczny przedłożył podmiot w Urzędzie Skarbowym w K. wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym w celu narażenia Skarbu Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w kwocie 8 182,94 zł usiłując bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w kwocie lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 13§1kk w zw z art. 286 § 1 kk i art.270 § 1 kk w zw. z art.76 § 1 kks przy zast. art. 6 § 2 kks przy zast. art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 31§2 kk,

VIII. w okresie od 26 kwietnia 2013r. do 30 kwietnia 2013r. w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru a także działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby w kwocie 31.579 zł, w krótkich odstępach czasu wypełnił druki wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą faktury VAT nr (...) z 26 kwietnia 2013r., nr (...) z 29 kwietnia 2013r., nr (...) z 29 kwietnia 2013r., nr (...) z 30 kwietnia 2013r., na których podpis złożyła inna osoba jako osoba uprawniona, prowadząc działalność gospodarczą pn (...) L. R. (1) ul. (...) w K., po czym następnie przekazała poświadczające nieprawdę w/w dokumenty kontrahentowi usług tj., Q. D. L. D. ul. (...), (...)-(...) W., a który podmiot przedłożył w Urzędzie Skarbowym w K. wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym w celu narażenia Skarbu Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w kwocie 31579 zł usiłując bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w kwocie lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art.13§1kk w zw z art. 286 § 1 kk , art.271 § 1 kk w zw. z art. 76 § 1 kks przy zast. art. 6 § 2 kks przy zast. art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 31§2 kk,

IX. w okresie od 02 września 2013r.do 04 października 2013r. w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru a także działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby w kwocie 25.783 zł , w krótkich odstępach czasu podrobił faktury VAT nr (...) z 02 września 2013r., nr (...) z 30 września 2013r. oraz nr (...) z 04 października 2013r.,w ten sposób że wypisał druki wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą przekazując w/w dokumenty osobie (...) L. R. (1) ul. (...) w K. celem złożenia podpisu, oraz doręczenia kontrahentowi usług tj., Q. D. L. D. ul. (...), (...)-(...) W., który to następnie dokument podmiot przedłożył w Urzędzie Skarbowym w K. wprowadzając w/w instytucję

w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym w celu narażenia Skarbu Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w kwocie 25 783 zł usiłując bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w kwocie lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 13§1kk w zw z art. 286 § 1 kk , art.271 § 1 kk w zw. z art.76 § 1 kks przy zast. art. 6 § 2 kks przy zast. art. 11§ 2 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 31§2 kk,

X.w dniu 29 kwietnia 2016r. w nieustalonym miejscu, działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą czynił przygotowania do użycia za autentyczne w Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. uprzednio podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie Z. W. (1) w firmie Zakład Usługowy (...) ul. (...), (...)-(...) K. w ten sposób, że wypełnił jego treść, a podpis złożyła inna osoba, podczas gdy w rzeczywistości w/w Z. W. (1) nigdy nie był zatrudniony w/w firmie, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, pomyśli art. 31 § 2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 270§ 3 kk przy zast. art. 31§2 kk,

XI. w dniu 29 kwietnia 2016r. w nieustalonym miejscu, działając wspólnie w porozumieniu z inną osobą czynił przygotowania do użycia za autentyczne w (...) Bank S.A. uprzednio podrobionego upoważnienia dla pracodawcy do udzielenia informacji oraz zaświadczenia o wysokości zarobków Z. W. (1) w firmie Zakład Usługowy (...) w ten sposób, że wypełnił jego treść a podpis złożyła inna osoba, podczas gdy w rzeczywistości w/w Z. W. (1) nigdy nie był zatrudniony w/w firmie, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 270§ 3 kk przy zast. art. 31§2 kk,

XII. w dniu 04 maja 2016r. w nieustalonym miejscu, działając wspólnie w porozumieniu z inną osobą czynił przygotowania do użycia za autentyczne w (...) Bank S.A. uprzednio podrobionego upoważnienia dla pracodawcy do udzielenia informacji oraz zaświadczenia o wysokości zarobków G. B. w firmie Zakład Usługowy (...) (...)-(...) K. ul. (...) w ten sposób, że wypełnił jego treść a podpis złożyła inna osoba podczas gdy w rzeczywistości w/w G. B. nigdy nie był zatrudniony w/w firmie, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, o przestępstwo określone w art. 270§ 3 kk przy zast. art.31§2 kk,

XIII. w dniu 03 listopada 2015r. w S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby w kwocie 3068,97 zł doprowadził (...) Bank S.A. oraz T. N. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że: inna osoba wykorzystując nieporadność życiową oraz stan bezdomności oraz wprowadzając w błąd T. N. (1) złożyła jej obietnicę zatrudnienia w firmie pn. (...) i namówiła w/w do podpisania na jej rzecz umowę pożyczki gotówkowej z (...) Bank S.A. nr (...) w kwocie 4 000 zł oraz przedkładając w imieniu T. N. (1), w celu użycia za autentyczny uprzednio podrobionego przez siebie oraz inną osobę dokumentu w postaci zaświadczenia o zarobkach T. N. (1) w firmie Zakład Usługowy (...) ul. (...) w K., gdzie w rzeczywistości nigdy nie była zatrudniona, przy czym A. R. (1) wypełnił jego treść, a podpis złożyła inna osoba, a który to dokument poświadczający nieprawdę przedstawiał okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w wsparcia finansowego, działając tym samym na szkodę (...) Bank S.A. oraz T. N. (1), powodując straty w kwocie 3 068,97 zł, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 297 § 1 kk i 286 § 1 kk i art.270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 31§2 kk,

XIV.w dniu 17 grudnia 2015r. w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby w kwocie 11.700 zł doprowadził (...) Bank S.A. oraz G. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że: inna osoba wykorzystując nieporadność życiową oraz wprowadzając w/w błąd a także złożyła jej obietnicę zatrudnienia w firmie pn. (...) i namówiła w/w do podpisania na jej rzecz: umowy pożyczki gotówkowej z (...) Bank S.A. nr (...) w kwocie 10 000 zł, umowy o limit kredytowy

i o kartę kredytową nr KK (...) w kwocie 1 700 zł, przez co wprowadziła w błąd pracownika (...) Bank S.A. co do rzeczywistego zamiaru spłaty w/w umów oraz przedkładając w imieniu G. S. (1), w celu użycia za autentyczny uprzednio podrobionego przez siebie i inną osobę dokumentu w postaci zaświadczenia o zarobkach G. S. (1) w firmie Zakład Usługowy (...) ul. (...) w K., gdzie w rzeczywistości nigdy nie była zatrudniona, przy czym wypełnił go w treści a podpis złożyła inna osoba, a który to dokument poświadczający nieprawdę przedstawiał okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w wsparcia finansowego, działając tym samym na szkodę (...) Bank S.A. oraz G. S. (1), powodując straty w łącznej kwocie 11 700zł, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art.31§2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 297 § 1 kk i 286 § 1 kk i art.270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 31§2 kk,

XV. w dniu 05 stycznia 2016r. w K., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby w kwocie 9867,85 zł doprowadził (...) Bank S.A. oraz E. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że inna osoba wykorzystując nieporadność życiową i stan bezdomności oraz wprowadzając w/w błąd złożyła jej obietnicę zatrudnienia w firmie pn. (...) przez co namówiła w/w do podpisania na jej rzecz: umowy pożyczki gotówkowej z (...) Bank S.A. nr (...) w kwocie 10 000 zł, umowy o limit kredytowy i o kartę kredytową nr KK (...) w kwocie 1500zł, a także umowę o limit kredytowy w rachunku bieżącym nr (...) oraz przedkładając w imieniu E. G. (1), w celu użycia za autentyczny podrobionego przez siebie i inną osobę dokumentu w postaci zaświadczenia o zarobkach E. G. (1) w firmie Zakład Usługowy (...) ul. (...) w K., gdzie w rzeczywistości nigdy nie była zatrudniona, przy czym wypełnił go w treści, a podpis złożyła inna osoba, a który to dokument poświadczający nieprawdę przedstawiał okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w wsparcia finansowego, działając tym samym na szkodę (...) Bank S.A. oraz E. G. (1), powodując straty w łącznej kwocie 9 867,85 zł, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 297 § 1 lek i 286 § 1 kk i art.270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 31§2 kk,

XVI. w dniu 28 grudnia 2015r. w K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby w kwocie 12.000zł doprowadził (...) Bank S.A. oraz K. M. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że: inna osoba wykorzystując nieporadność życiową oraz wprowadzając w/w błąd złożyła obietnicę zatrudnienia w firmie pn. (...) przez co namówiła w/w do podpisania na jej rzecz: umowy pożyczki gotówkowej z (...) Bank S.A. nr (...) w kwocie 10 000 zł, umowy o limit kredytowy w rachunku bieżącym nr (...) w kwocie 2 000 zł oraz przedkładając w imieniu K. M. (1), w celu użycia za autentyczny uprzednio podrobionego przez siebie i inną osobę dokumentu w postaci zaświadczenia o zarobkach K. M. (1) w firmie Zakład Usługowy (...) ul. (...) w K., gdzie w rzeczywistości nigdy nie była zatrudniony, przy czym wypełnił go w treści a podpis złożyła z inna osoba , a który to dokument poświadczający nieprawdę przedstawiał okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w wsparcia finansowego, działając tym samym na szkodę (...) Bank S.A. oraz K. M. (1), powodując straty w łącznej kwocie 12 000 zł przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 297 § 1 kk i 286 § 1 kk i art.270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 31§2 kk,

XVII. w dniu 25 kwietnia 2016r. w O., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby w kwocie 1600 zł doprowadził firmę (...) Sp. z o.o. oraz Z. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że: wykorzystując jego nieporadność życiową, stan bezdomności oraz stan postrzegania rzeczywistości wraz z inną osobą namówił w/w do podpisania umowy pożyczki z firmą (...) Sp. z o.o. w kwocie 1 600 zł i wprowadził wraz z inną osobą w błąd pracownika pośredniczącego w udzielaniu w/w pożyczki z firmy (...). K. (...) co do zamiaru spłaty w/w pożyczki, działał tym samym na szkodę (...) Sp. z o.o. oraz Z. W. (1), powodując straty w łącznej kwocie 1 600 zł, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk przy zast. art. 31§2 kk,

XVIII. w dniu 25 kwietnia 2016r. w O., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i innej osoby w kwocie 3222zł doprowadził firmę (...) Sp. z o.o. oraz Z. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że: wykorzystując nieporadność życiową, stan bezdomności oraz stan postrzegania rzeczywistości wraz z inną osobą namówił w/w do podpisania umowy pożyczki z firmą (...) Sp. z o.o. nr 16 (...) w kwocie 3 222 zł i wprowadzając wraz z L. R. (1) w błąd pracownika pośredniczącego w udzielaniu w/w pożyczki z firmy (...). K. (...) co do zamiaru spłaty w/w pożyczki, działał tym samym na szkodę (...) Sp. z o.o. oraz Z. W. (1), powodując straty w łącznej kwocie 3 222 zł, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk przy zast. art. 31§2 kk,

XIX. w dniu 25 kwietnia 2016 r. w O., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie lub innej osoby doprowadził firmę (...) Sp. z o.o. oraz Z. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że: wykorzystując nieporadność życiową, stan bezdomności oraz stan postrzegania rzeczywistości namówił wraz z inną osobą w/w do podpisania na jej rzecz: umowy pożyczki z firmą (...) Sp. z o.o. nr (...) w kwocie 700 zł i wprowadzając wraz z L. R. (1) w błąd pracownika pośredniczącego w udzielaniu w/w pożyczki z firmy (...). K. (...) co do zamiaru spłaty w/w pożyczki, działał tym samym na szkodę (...) Sp. z o.o. oraz Z. W. (1), powodując straty w łącznej kwocie 700 zł, przy czym czynu te go dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk przy zast. art. 31§2 kk.

W ujęciu art. 297 § 1 kk, tzw. oszustwo kredytowe jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym (por. wyrok SN z dnia 30 sierpnia 2000 r., V KKN 267/00, OSNKW 2000, nr 9–10, poz. 85). Sprawca bowiem musi wiedzieć, że przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia, o których mowa w tym przepisie, w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia.

Określone w przepisie art. 286 § 1 kk przestępstwo oszustwa polega na takim działaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy którym działający doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Jest to przestępstwo umyślne zaliczane do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Może zatem zostać popełnione jedynie w zamiarze bezpośrednim. Zaznaczyć należy, że niekoniecznie sprawca musi działać w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie samego, gdyż po myśli definicji ustawowej z art. 115 § 4 kk, korzyścią majątkową lub osobistą jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego. Dalej, jak zwraca uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 stycznia 2010 roku, sygn. akt III KK 221/09 (LEX nr 577195), do skutku przestępstwa oszustwa nie należy faktyczne osiągnięcie przez sprawcę korzyści majątkowej w wyniku niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Bowiem znamię przestępstwa oszustwa, jakim jest "doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem", nie należy mylić z faktycznym - materialnym - przychodem odniesionym z przestępstwa. Przystępstwo oszustwa popełnione zostaje w chwili, gdy pokrzywdzony Bank (lub inny podmiot) dokonuje rozporządzenia swoim mieniem, a więc postawił środki pieniężne do dyspozycji sprawców (podobnie wyroki SN z dnia 16 maja 2008 r., II k.k. 354/07, R - OSNKW 2008, poz. 1102 i z dnia 5 stycznia 2006 r., III k.k. 198/05, R - OSNKW 2006, poz. 46). Co nie mniej istotne, wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego może polegać wyłącznie na złożeniu nieprawdziwego, wpisanego np. do umowy, oświadczenia co do możliwości finansowych oskarżonego

– np. podanie nieprawdziwych danych o zatrudnieniu, wysokości osiągniętych dochodów i deklarowanej wpłaty na konto, niekoniecznie zaś, na wprowadzeniu w błąd pracowników Banku co do zamiaru wywiązania się z warunków podpisanej umowy kredytowej. Sprawca popełnia przestępstwo oszustwa nawet wtedy, gdy ma zamiar wywiązania się z zawartej umowy, ale doprowadził Bank do udzielenia kredytu w wyniku podanie nieprawdziwego oświadczenia co do możliwości finansowych swoich lub współkredytobiorcy (lub w błąd odnośnie innych okoliczności), wprowadzając Bank w błąd odnośnie tych możliwości. Podkreśla się, że powstanie szkody w mieniu nie jest koniecznym warunkiem do przyjęcia, że doszło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 sierpnia 2000 r., V KKN 267/00, OSNKW 2000. z.9-10, poz. 85 oraz w wyroku z dnia 16 maja 2008 r., II KK 354/07, LEX nr 435363).

Norma art. 270 § 1 kk sankcjonuje, iż odpowiedzialności karnej odpowiada ten, kto w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa.

Podrobienie dokumentu sprowadza się do sporządzenia takiego zapisu informacji, któremu nadaje się pozory autentyczności, w szczególności zaś tego, że pochodzi od określonego wystawcy (zob. J. Makarewicz, Kodeks..., s. 233). Trafnie tym samym zwrócił uwagę Sąd Najwyższy, że „podrobienie dokumentu ma miejsce jedynie wówczas, gdy dokument ten nie pochodzi od osoby, w imieniu której został on sporządzony, a więc gdy zostaje wytworzony przez osobę nieupoważnioną do jego wystawienia. Chodzi zatem o sporządzenie dokumentu polegające na zachowaniu pozorów, że pochodzi on od uprawnionego podmiotu, a więc tzw. falsyfikatu, czy imitacji dokumentu autentycznego” (wyrok SN z 24.10.2013 r., III KK 37/13, LEX nr 1386041).

Przerobienie dokumentu polega na nadaniu mu innej treści, niż miał pierwotnie. Przerobienie może polegać na dokonaniu skreśleń, wymazaniu, uczynieniu dopisków, wywabieniu. Może także polegać na zniszczeniu części dokumentu w celu nadania mu innej treści (por. R. Zawłocki [w:] Kodeks karny..., red. A. Wąsek, s. 770).

Pojęcie używania sprowadza się do wykorzystywania funkcji, jakie może pełnić podrobiony lub przerobiony dokument. Użyciem dokumentu będzie przedstawienie go osobie uprawnionej do kontroli czy zrealizowanie na jego podstawie określonego świadczenia, wprowadzenie do rejestru, dokonanie na jego podstawie określonej operacji księgowej, przedłożenie organowi prowadzącemu określone postępowanie dowodowe. Jak podkreślił Sąd Najwyższy: „Wprowadzenie [...] dokumentu do obrotu prawnego to posłużenie się tym dokumentem, rozumiane jako jego przedłożenie władzy, osobie fizycznej lub prawnej, dla wykazania wynikających z dokumentu swoich praw, istnienia stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne” (wyrok SN z 15.10.2002 r., III KKN 90/00, LEX nr 56839). Użyciem sfalszowanego dokumentu będzie także każdorazowe powołanie się na jego treść, o ile został on złożony wcześniej w określonym zbiorze dokumentów, rejestrze czy aktach sprawy.

Zgodnie z art. 270 § 3 kk odpowiedzialność karna za sfalszowanie dokumentu oraz jego użycie rozciągnięta została także na wszelkie czynności przygotowawcze, gdyż - co do zasady - przygotowanie jest karalne tylko wtedy, gdy ustawa taka stanowi.

W kontekście właśnie wskazanych wyżej definicji należy rozważyć istnienie znamion czynów zabronionych z art. 270 § 3 kk przy zast. art. 31 § 2 kk, zarzuconych oskarżonemu w punktach od X. do XII. zarzutów aktu oskarżenia. Czyny te miały polegać na tym, że oskarżony A. R. (1) w dniach 29 kwietnia 2016 r. oraz 4 maja 2016 r., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą (którą była jego matka L. R. (1)), czynił przygotowania do użycia za autentyczne w rozmaitych instytucjach pożyczkowo-kredytowych podrobionych dokumentów w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu i wysokości zarobków, w ten sposób, że wypełnił druki tych zaświadczeń na dane rzekomo zatrudnionych Z. W. (1) i G. B., zaś następnie L. R. (1) podrobiła te dokumenty w ten sposób, że, mając zarejestrowaną na siebie działalność gospodarczą w postaci firmy Zakład Usługowy (...) (...)-(...) K. ul. (...), podpisała się własnym imieniem i nazwiskiem na tych dokumentach, jako właściciel firmy (...), podczas gdy w rzeczywistości te osoby nigdy w jej firmie nie były zatrudnione. Zdaniem Sądu, skoro L. R. (1) podpisała te zaświadczenia własnym imieniem i nazwiskiem, w imieniu prowadzonej przez nią firmy, to nie doszło do sporządzenia przez nią falsyfikatu dokumentów autentycznych, były to w istocie dokumenty autentyczne, tylko że poświadczające okoliczności niezgodne z prawdą. Nie doszło zatem do

popelnienia przez L. R. czynu z art. 270 § 1 kk, polegajacego na podrobieniu tych dokumentow, a jedynie mozna rozwazac wypeelnienie przez zachowanie L. R. znamion czynu zabronionego z art. 297 § 1 kk. Stwierdzenie to skutkuje koniecznoscia uniewinnienia oskarzonego A. R. od popelnienia powolanych wyzej czynow, opisanych w punktach od X. do XII. zarzutow aktu oskarzenia. Nie mogl bowiem oskarzony prowadzic czynnosci przygotowawczych do podrobienia dokumentow, skoro L. R. (1) miala na dokumentach podpisac sie wlasnym imieniem i nazwiskiem, jako wlascicielka rzeczywiscie zarejestrowanej firmy, o czym oskarzony wiedzial; jak wyzej wskazano, nie stanowi takie zachowanie czynu zabronionego podrobienia dokumentow. Z drugiej strony, w przeciwienstwie do czynu z art. 270 § 1 kk, kodeks karny nie przewiduje karalnosci czynnosci przygotowawczych do czynow z art. 297 § 1 kk, a jedynie takie zachowanie, na kanwie niniejszej sprawy, mozna by oskarzonemu przypisac.

Z tych samych wzgledow, jako ze nierzetelne faktury wystawione na firme (...) i zaswiadczenia o zarobkach w tej firmie zostaly niewatpliwie podpisane – jak wskazuje jednoznacznie opinia pismoznawcza - przez matke oskarzonego i wlascicielke tej firmy, L. R. (1), nie mozna utrzymywac, ze dokumenty te w rozumieniu art. 270 § 1 kk zostaly podrobione, badz przerobione. Skutkuje to koniecznoscia eliminacji z kwalifikacji prawnej czynow przypisanych oskarzonemu przepisu art. 270 § 1 kk, wskazanego w kwalifikacjach prawnych zarzuconych oskarzonemu czynow w punktach I., III. – VII., XIII.-XVI., a tym samym koniecznoscia eliminacji w opisie czynow sformulowan o podrobieniu dokumentow.

Jednoczesnie, w kumulatywnej kwalifikacji prawnej czynow zarzuconych oskarzonemu w punktach od I. do IX. zarzutow aktu oskarzenia, wykazano rowniez czyn z art. 76 § 1 kks, z ewentualnym zwiazku z przepisem art. 6 § 2 kks.

Stosownie do przepisu art. 76 § 1 kks, kto przez podanie danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym lub zatajenie rzeczywistego stanu rzeczy wprowadza w blad wlasciwy organ narażając na nienalezny zwrot podatkowej naleznosci publicznoprawnej, w szczegolnosci podatku naliczonego w rozumieniu przepisow o podatku od towarow i uslug, podatku akcyzowym, zwrot nadplaty lub jej zaliczenie na poczet zalegnosci podatkowej lub biezacych albo przyszlych zobowiazan podatkowych, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolnosci, albo obu tym karom laczenie. Jezeli kwota narażona na nienalezny zwrot podatku jest malej wartosci (to jest nie przekracza w czasie popelnienia czynu dwustukrotnej wysokosci minimalnego wynagrodzenia – por. definicja ustawowa z przepisu art. 53 § 14 kks), sprawca czynu zabronionego okreslonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych (art. 76 § 2 kks).

Przepis art. 6 § 2 kks, będucy odpowiednikiem art. 12 kk, stanowi, iz dwa lub wiecej zachowan, podjetych w krótkich odstepach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobnosci, uważa sie za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynow zabronionych polegajacych na uszczupleniu lub narażeniu na uszczuplenie naleznosci publicznoprawnej za krótki odstep czasu uważa sie okres do 6 miesiacy.

Badajac zarzucone oskarzonemu czyny z kks, nalezy poczynic kilka wstepnych uwag. Odnoszac mianowicie opisane w punktach I.-IX. wysokosci kwot narażonych na nienalezny zwrot podatku do kryterium dwustukrotnej wysokosci minimalnego wynagrodzenia w dacie czynu, to w kazdym wypadku kwota ta nie przekracza tej granicy, a tym samym wszystkie te czyny podlegaja kwalifikacji z art. 76 § 2 kks, będucy czynami zagrozonymi jedynie kara grzywny.

Odnosnie kumulatywnej kwalifikacji prawnej, to kodeks karny skarbowy traktuje inaczej sytuacje zbiegu czynu skarbowego z innymi przepisami kodeksu karnego skarbowego, w inny zas sposob sytuacje zbiegu z czynami zabronionymi okreslonymi w innych ustawach. W pierwszej z tych sytuacji, art. 7 § 1 kks stanowi, ze jezeli ten sam czyn wyczerpuje znamiona okreslone w dwuch albo wiecej przepisach kodeksu, przypisuje sie tylko jedno przestepstwo skarbowe lub tylko jedno wykroczenie skarbowe na podstawie wszystkich zbiegajacych sie przepisow. W drugiej sytuacji, art. 8 § 1 kks stanowi, ze jezeli ten sam czyn będucy przestepstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym wyczerpuje zarazem znamiona przestepstwa lub wykroczenia okreslonego w przepisach karnych innej ustawy, stosuje sie kazdy z tych przepisow; w tym wypadku wykonaniu podlega tylko najsurowsza z kar (art. 8 § 2 kks). Odnoszac stwierdzenia zawarte w tych przepisach do realiow niniejszej sprawy, oznacza to, ze nie jest mozliwe uznanie za poprawna kwalifikacji prawnej zarzutow aktu oskarzenia, zgodnie z ktora Oskarzyciel uznal za jeden czyn zabroniony

przepis art. 76 kks w kumulatywnej kwalifikacji prawnej z różnymi czynami zabronionymi z kodeksu karnego. Z każdego z tych czynów opisanych w punktach I.-IX. czyn z art. 76 kks należy wydzielić jako osobne przestępstwo, wstępnie badając przy tym, czy nie doszło do przedawnienia karalności tego czynu.

W przedmiocie przedawnienia karalności, stosownie do brzmienia art. 44 § 1 pkt 1 kks, karalność przestępstwa skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat 5 - gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą grzywny, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat, chyba że w tym okresie wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, to wtedy karalność popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 1 ustaje z upływem 5 lat, od zakończenia tego okresu (art. 44 § 5 kks). Przepisami uzupełniającymi powyższe reguły są przepisy art. 44 § 2 i 3 kks, zgodnie z którymi karalność przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej ustaje także wówczas, gdy nastąpiło przedawnienie tej należności, a w wypadkach przewidzianych w § 1 lub § 2 bieg przedawnienia przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności.

W ocenie Sądu, podstawowy pięcioletni termin przedawnienia orzekania o zarzuconych oskarżonemu dwóch przestępstwach z art. 76 kks (przy przyjęciu kwalifikacji z § 2. tego artykułu), opisanych w punktach I.-II zarzutów aktu oskarżenia, rozpoczął swój bieg z końcem roku kalendarzowego 2011 r., a zakończył swój bieg z końcem roku 2016 r., bez tego, by został przedłużony na dalszy okres oznaczony pięciu lat, gdyż w tym czasie oskarżonemu nie przedstawiono zarzutu popełnienia tych przestępstw. Postanowienie o przedstawieniu zarzutów oskarżonemu sporządzono dopiero w dniu 13.07.2017 r.(por. k. 1971) a ogłoszono w dniu 14.09.2017 r.(por. k. 1975). W wyniku tego badania, po wydzieleniu z opisów czynów z punktów I.-II aktu oskarżenia odrębnych przestępstw z art. 76 § 2 kks, na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks w zw. z art. 44 § 1 pkt 1 kks umorzył Sąd postępowanie karnoskarbowe przeciwko oskarżonemu A. R. (1) :

- o przestępstwo karnoskarbowe z art.76 § 2 kks przy zast. art. 11§2 kks , polegające na tym, że w dniu 30 grudnia 2011r., w K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, poprzez wypisanie nierzetelnej faktury VAT nr (...) z dnia 30 grudnia 2011r. , na której wprowadził nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą i przekazanie tego dokumentu celem podpisania innej osobie oraz doręczenia kontrahentowi usługi tj. (...) S.C. G. 13a, P., którzy to następnie w celu użycia za autentyczny przedłożyli w Urzędzie Skarbowym w K., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym, czym naraził Skarb Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci podatku małej wartości w kwocie 11730 złotych, naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 11 § 2 kks,

- o przestępstwo karnoskarbowe z art.76 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks przy zast. art. 11§2 kks, polegające na tym, że w okresie od 04 kwietnia 2011r. do 25 października 2011r. w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu wypisał druki faktur wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą faktura VAT nr (...) z 04 kwietnia 2011r., nr (...) z 11 kwietnia 2011r., nr (...) z 14 kwietnia 2011r., nr (...) z 18 kwietnia 2011r. nr (...) z 19 kwietnia 2011r., nr (...) z 15 lipca 2011r., nr (...) z 20 września 2011r. oraz nr (...) z 25 października 2011r., które następnie podpisała inna osoba prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) L. R. (1) ul. (...) w K., po czym przekazała w/w dokumenty kontrahentom usług tj. Przedsiębiorstwo (...) A. K.-K. ul. (...) Sp. z o.o. (...) ul. (...) oraz B. P. K.-K. ul. (...), którzy te dokumenty następnie złożyły w Urzędzie Skarbowym w K., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym, czym naraził Skarb Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci podatku małej wartości w kwocie 14787 złotych, naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, przy czym czynu tego dopuścił się mając w okresie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 11 § 2 kks.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, zdaniem Sądu, pozwolił na jednoznaczne rozstrzygnięcie kwestii związanej z odpowiedzialnością karną oskarżonego A. R. (1) w związku z zarzuconymi mu niniejszym aktem oskarżenia przestępstwami, oczywiście przy uwzględnieniu podanych wyżej zastrzeżeń dotyczących konieczności u niewinnienia oskarżonego od zarzuconych mu w punktach X.-XII. przestępstw z art. 270 § 3 kk przy zast. art. 11 § 2 kk, eliminacji z opisów czynów kwalifikacji art. 270 § 1 kk, jak również konieczności rozdzielenia przestępstw skarbowych od innych przestępstw. Kształtując ustalenia faktyczne sprawy, Sąd miał na uwadze dowody zgromadzone zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i te pozyskane podczas otwartego przewodu sądowego, w postaci źródeł osobowych oraz dokumentów. W kontekście wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów, poddanych swobodnej ocenie – w szczególności z uwzględnieniem wskazań logicznego prawidłowego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, wnikliwej ocenie należało poddać kształt złożonych przez oskarżonego w sprawie wyjaśnień, w których – co do istoty – nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu przestępstw. Ów proces przebiegał z uwzględnieniem zasady obiektywizmu - okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i niekorzyść A. R. (1).

W świetle pozyskanych w sprawie dowodów oczywistym pozostawało, iż oskarżony zawsze działał wspólnie i w porozumieniu ze swoją matką L. R. (1), wykonując jej polecenia, co wynika nawet z wyjaśnień oskarżonego. Pomiędzy tymi osobami istniał podział ról, przy czym inspiratorem działań przestępczych była L. R. (1). Oskarżony był jej kierownicą, przysłuchiwał się, a niekiedy wręcz uczestniczył w rozmowach z osobami, na które jego matka miała wziąć pożyczki, miał świadomość, że osoby te są wprowadzane w błąd odnośnie obietnicy zatrudnienia, czy też obietnicy spłacania pożyczek przez L. R., a niekiedy, jak Z. W., w ogóle nie rozumieją tego, co robią, pod dyktando matki wypełniał stwierdzające nieprawdę nierzetelne faktury VAT i zaświadczenia o zarobkach, bo miał „ładny charakter” pisma, które następnie podpisywała jego matka, o czym też jednoznacznie świadczy dołączona do akt na etapie postępowania przygotowawczego opinia pismoznawcza. Jak świadczą zeznania biorących pożyczki osób G. S., E. G., K. M., T. N., oskarżony brał dowody osobiste zwiedzionych osób, kontaktował się telefonicznie z pracownikami banków, w rezultacie po przyjeździe pod siedzibę banku umowa pożyczki i towarzyszące jej umowy były już gotowe do podpisania przez wykorzystane osoby; osoby te po ich wykorzystaniu odwoził. Będąc na utrzymaniu matki, korzystał też z owoców wspólnie popełnionych z nią przestępstw. Biorąc pod uwagę te okoliczności, nie miał Sąd wątpliwości, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z matką przy popełnianiu zarzuconych mu przestępstw oszustwa z art. 286 § 1 kk, przy czym odpowiedzialność L. R., z powodu stwierdzonej na etapie dochodzenia jej całkowitej niepoczytalności, posłała innym torem – skierowano wobec niej wnioski o umorzenie postępowania i zastosowanie środków zabezpieczających (sprawa ta, prowadzona pod sygn. akt II K 407/17, obecnie znajduje się na etapie postępowania odwoławczego).

Stan faktyczny dotyczący wystawiania stwierdzających nieprawdę faktur VAT w celu wyłudzenia zwrotu tego podatku Sąd ustalił na podstawie materiałów z prowadzonych przez urzędy skarbowe krzyżowych czynności kontrolnych dotyczących złożonych wniosków o zwrot VAT, dołączonych oryginałów przedmiotowych faktur i ich odpisów, zeznań rzekomych pracowników firmy (...) R. – K. K. (1) i R. G., zeznań rzekomego jej podwykonawcy – J. J. (1), zeznań i materiałów dostarczonych przez J. N., którego dotyczyła jedna z nierzetelnych faktur, a także informacji ZUS, PIP i innych instytucji, dotyczących zarówno oskarżonego, jego matki i prowadzonej przez nią firmy (...). W świetle tych informacji nie ulega wątpliwości, że podstawową funkcją i racją powołania przez L. R. firmy (...) było w początkowym okresie uzyskanie możliwości handlowania stwierdzającymi nieprawdę fakturami VAT za rzekome usługi bądź roboty wykonane przez tę firmę, celem wyłudzenia zwrotu VAT przez przedsiębiorców z właściwych urzędów skarbowych. Później, możliwość ta została zablokowana po kilkakrotnym zawieszaniu oskarżonej przez organy skarbowe prawa do wystawiania faktur Vat i jego przywracaniu. Informacja ZUS (k.1266) jednoznacznie stwierdza, że w okresie od stycznia 2011 r. do grudnia 2013 r., a więc w całym okresie wystawiania faktur, firma (...) nie zatrudniała nigdy żadnego pracownika. Firma ta nie miała też żadnego sprzętu budowlanego. Tymczasem, wystawione faktury opiewają na wykonanie robót bądź usług wymagających wykwalifikowanych pracowników, o dość znacznym zakresie i tak skomplikowanych jak budowa kanalizacji teletechnicznej czy łącza światłowodowego, czasami w tak odległych miejscowościach jak G., P., P., E., K. Znamiennym jest, że rozpytywani w trakcie przeprowadzanych postępowań przedsiębiorcy, którzy „kupili” od L. R. faktury do zwrotu VAT, tacy jak J. U. (1), I. L., D. L., albo korzystali z prawa

do odmowy odpowiedzi (jak J. U.), albo utrzymywali – zdaniem Sądu, ewidentnie niezgodnie z prawdą - że dane roboty lub usługi zostały rzeczywiście przez firmę (...) wykonane i że firma ta, nie posiadając sprzętu budowlanego, korzystała np. z ich sprzętu, dostarczając tylko pracowników. Nie potrafili jednak wskazać, którzy pracownicy firmy (...) wykonywali te prace, w jakim dokładnie okresie, ani przedstawić jakiegokolwiek dokumentu w postaci np. umowy z L. R., protokołu odbioru prac wykonanych przez jej firmę, potwierdzeń przelewu wynagrodzenia, itp., który potwierdzałby, że dana usługa została rzeczywiście wykonana. To samo dotyczyło rzeczy rzekomo zakupionych od firmy (...) R., która nie była nawet w stanie wykazać, że była w posiadaniu takich rzeczy. Próbując częściowo wybrnąć z tej sytuacji, w prowadzonym postępowaniu kontrolnym L. R. wskazała, że pracowali u niej bez zgłoszenia R. G. i K. K. (1), a z braku sprzętu niektóre roboty podzlecała J. J. (1). Wszystkie te osoby, przesłuchane w toku postępowań kontrolnych, zaprzeczyły, by takie sytuacje miały miejsce.

Nie ulega wątpliwości również, że „puste” faktury były wystawiane przez oskarżonego i jego matkę w ściśle określonym celu – by zakupuje je przedsiębiorcy, wprowadzając organy skarbowe w błąd, doprowadzili Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez „zwrot” tym przedsiębiorcom wskazanego na fakturach podatku VAT doliczonego do czynności czy usług, które w rzeczywistości nigdy nie były przez firmę (...) wykonane. Działanie takie, w opinii Sądu, w pełni wypełnia znamiona przestępstwa usiłowania wyłudzenia określonego w przepisie art.13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, przy czym z uwagi na osobę L. R. (1), wzbudzającą uzasadnione podejrzenia organów skarbowych, przed podjęciem decyzji o zwrotu podatku VAT podjęto szeroko zakrojone czynności kontrolne, które stwierdziły się wykazaniem, że czynności i usługi widniejące na fakturach nie miały miejsca, w związku z czym zwrot podatku nie nastąpił, a działanie oskarżonego, jego matki i przedsiębiorców zakończyło się na etapie usiłowania. Działanie oskarżonego i jego matki, zdaniem Sądu, wykraczało poza ramy pomocnictwa, ułatwienia przedsiębiorcom przestępstw wyłudzeń, stanowiąc współsprawstwo, w związku z czym należało w odpowiednim zakresie zmienić opis przypisanych oskarżonemu czynów. To oskarżony i jego matka, wystawieniem mających służyć wyłudzeniu podatku VAT „pustych” faktur zainspirowali w ogóle działanie przedsiębiorców zmierzające do wyłudzenia podatku, zainkasowali w związku z ich wystawieniem od przedsiębiorców nieustalone bliżej kwoty, którzy ci mieli sobie zawiązką wyłudzić z urzędów skarbowych poprzez zwrot podatku VAT z „kupionych” faktur. Podkreślić należy w tym miejscu także, że pozostając w ramach swojej właściwości organu rozpoznającego skargę uprawnionego oskarżyciela, nie ocenia Sąd zasadności nie objęcia aktem oskarżenia w tym, czy wyłączonym postępowaniu przedsiębiorców współdziałających w popełnieniu czynów przestępczych z oskarżonym i jego matką.

Odnosnie czynów przestępczych popełnionych przez oskarżonego i jego matkę przy wykorzystaniu nieporadnych lub bezdomnych osób takich jak I. N., G. S. (1), E. G. (1), K. M. (1) i Z. W. (1), stan faktyczny ustalił Sąd na podstawie zeznań pokrzywdzonych osób, dokumentacji dołączonej z banków i instytucji udzielających pożyczek i znalezionej w toku przeszukań samochodu A. (...) wykorzystywanego przez oskarżonego i jego matkę, oraz w toku przeszukania zajmowanego przez nich mieszkania, na podstawie opinii pismoznawczej, zeznań sąsiadów Z. W. i pracowników MOPS w K. – A. C., D. K., J. K., W. T., K. T., U. R., które odnoszą się do stanu psychofizycznego Z. W. i sposobu pozyskiwania przez oskarżonego i jego matkę bezradnych życiowo osób, które wykorzystywano dla brania pożyczek.

Nie ulega przy tym najmniejszej wątpliwości, że jak I. N., G. S. (1), E. G. (1), K. M. (1) i Z. W. (1) nigdy nie byli pracownikami firmy (...). R.. Wystawianie na ich nazwiska, za wyjątkiem Z. W., przez oskarżonego i jego matkę nierzetelnych i stwierdzających nieprawdę zaświadczeń o ich zarobkach, okresie zatrudnienia i wysokości zarobków, przedstawianych następnie w bankach celem uzyskania pożyczki, wypełniało w pełni znamiona czynów zabronionych określonych w art. 297 § 1 kk. Odnosnie Z. W. pożyczka na podstawie nierzetelnego zaświadczenia o zarobkach została wzięta tylko w jednej instytucji, o charakterze pozabankowym, w związku z tym w wypadku tego pokrzywdzonego brak było podstaw do przyjęcia zaistnienia czynów przestępczych z art. 297 § 1 kk.

We wszystkich tych wypadkach oskarżony i jego matka dopuścili się jednak przestępstw oszustwa, zarówno na szkodę osób, które wykorzystali do wzięcia pożyczek, jak i na szkodę udzielających pożyczek banków i instytucji pozabankowych – (...), (...). I. N., G. S. (1), E. G. (1), K. M. (1) i Z. W. (1) należy uznać za pokrzywdzonych, gdyż przez oskarżonego i jego matkę osoby te zostały wprowadzone w błąd obietnicami, że pożyczki będzie spłacać L. R., że zatrudni ona niektórych pokrzywdzonych, wykorzystana została też nieporadność życiowa tych osób, stan

bezdumności niektórych z nich, oraz zaburzony stan postrzegania rzeczywistości (jak u Z. W.), przez co osoby te zostały doprowadzone do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zaciągnięcie zobowiązania w bankach i instytucjach parabankowych, które musieli spłacać.

Nie sposób w tym miejscu nie zauważyć, że pracownice E., za pośrednictwem których L. R. wraz z synem zaciągnęły pożyczki na dane I. N., G. S. (1), E. G. (1) i K. M. (1), jak wynika z jednoznacznych w tym zakresie zeznań pokrzywdzonych, znały wcześniej oskarżonego i jego matkę. Oskarżony kontaktował się z nimi telefonicznie, podając do umowy dane z dowodów osobistych niektórych z przyszłych pożyczkobiorców. L. R. (1) w banku prowadziła rozmowy z tymi pracownicami, wręczała im dowody wdzięczności w postaci bombonier i innych artykułów, a po przyjeździe do banku z kandydatem na pożyczkobiorcę umowy w zasadzie były już przygotowane do podpisania, zaś pod podpisaniu umów to L. R. pracownice banku wręczały gotówkę z pożyczką, z której niewielką część po wyjściu z banku udzielała formalnym pożyczkobiorcom. Niemniej jednak, osoby obsługujące w Euro Banku (...) R. i danego pożyczkobiorcę, chociaż zdawały sobie sprawę, że pożyczka jest przeznaczona dla L. R., również należy uznać za wprowadzone w błąd co do rzeczywistego zamiaru spłaty tych umów przez L. R.. Podstawienie przez L. R. pracownika jako formalnego pożyczkobiorcę nie oznaczało ze strony pracowników akceptacji zamiaru spłaty tych pożyczek przez L. R., a ponadto odpowiedzialność formalnego pożyczkobiorcy, posiadającego określone dochody, stanowiła dodatkowe zabezpieczenie udzielanych pożyczek. Gdyby było inaczej, oskarżony z L. R. nie wypełnialiby zaświadczeń o zarobkach przyszłych pożyczkobiorców w samochodzie przed bankiem, tylko w samym banku, niczego przed pracownikiem nie kryjąc.

Podobna sytuacja zaistniała w pośredniczącej w udzieleniu pożyczek parabankowych firmie (...)K. (...), za pomocą której L. R. z synem w dniu 25.04.2016 r. wzięli pożyczki w Spółkach z o.o. (...), (...) na Z. W. (1), wykorzystując jego stan bezdomności, niezaradność życiową i zaburzony chorobą psychiczną. I w tym wypadku należy przyjąć, że pośredniczący przy udzielaniu pożyczek broker, nawet jeżeli rzeczywiście zdawał sobie sprawę, że pożyczkę w rzeczywistości otrzyma L. R. a nie Z. W., został przez nią wprowadzony w błąd co do zamiaru spłaty tych pożyczek.

W konsekwencji powyższych rozważań, Sąd, w miejsce czynu zarzuconego oskarżonemu w punkcie I. części wstępnej wyroku, stosując odpowiednio art. 4 § 1 kk, uznał oskarżonego A. R. (1) za winnego tego, że w dniu 30 grudnia 2011r., w K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wypisanie nierzetelnej faktury VAT nr (...) z dnia 30 grudnia 2011r., na której wprowadził nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą i przekazanie tego dokumentu celem podpisania innej osobie oraz doręczenia kontrahentowi usługi, tj. (...) S.C. G. 13a, P., którzy to następnie ten dokument przedłożyli w Urzędzie Skarbowym w K., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym w celu doprowadzenia Skarbu Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w kwocie 11730 zł, usiłował bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w kwocie, lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest za winnego przestępstwa z art.13§1kk w zw. z art. 286 § 1 kk przy zast. art. 31§2 kk.

W miejsce czynu zarzuconego oskarżonemu w punkcie II. części wstępnej wyroku, stosując odpowiednio art. 4 § 1 kk, uznał Sąd oskarżonego A. R. (1) za winnego tego, że w okresie od 04 kwietnia 2011r. do 25 października 2011r. w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu wypisał druki faktur wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą faktura VAT nr (...) z 04 kwietnia 2011r., nr (...) z 11 kwietnia 2011r., nr (...) z 14 kwietnia 2011r., nr (...) z 18 kwietnia 2011r. nr (...) z 19 kwietnia 2011r., nr (...) z 15 lipca 2011r., nr (...) z 20 września 2011r. oraz nr (...) z 25 października 2011r., które następnie podpisała inna osoba prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) L. R. (1) ul. (...) w K., „po czym przekazała w/w dokumenty kontrahentom usług tj. Przedsiębiorstwo (...) A. K.-K. ul. (...) Sp. z o.o. (...) ul. (...) oraz B. P. K.-K. ul. (...), którzy te dokumenty następnie złożyły w Urzędzie Skarbowym w K., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym, usiłując bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14787 złotych, lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił, przy czym czynu tego dopuścił się mając w okresie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest za winnego przestępstwa z art.13§1kk w zw. z art. 286 § 1 kk w

W miejsce czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie III. części wstępnej wyroku, stosując odpowiednio art. 4 § 1 kk i art. 2 § 2 kks, uznał Sąd oskarżonego A. R. (1) za winnego tego, że :

A) w okresie od 30 maja 2012r. do 30 lipca 2012r. w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu wypisał druki faktur wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą faktura VAT nr (...) z dnia 30 maja 2012r, nr (...) z 23 lipca 2012r., nr (...) z 23 lipca 2012r., nr (...) z 30 lipca 2012r. oraz nr (...) z 30 lipca 2012r., a następnie przekazał dokumenty celem podpisania innej osobie, oraz doręczenia kontrahentowi usług tj. (...) S.C. G. M., P., którzy te dokumenty następnie złożyli w Urzędzie Skarbowym w K., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym, usiłując bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16 813 złotych, lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest za winnego przestępstwa z art.13§1kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 31§2 kk,

B/ w okresie od 30 maja 2012r. do 30 lipca 2012r., w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu wypisał druki faktur wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą faktura VAT nr (...) z dnia 30 maja 2012r, nr (...) z 23 lipca 2012r., nr (...) z 23 lipca 2012r., nr (...) z 30 lipca 2012r. oraz nr (...) z 30 lipca 2012r., a następnie przekazał dokumenty celem podpisania innej osobie, oraz doręczenia kontrahentowi usług, tj. (...) S.C. G. M., P., którzy te dokumenty następnie złożyli w Urzędzie Skarbowym w K., czym naraził Skarb Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci podatku małej wartości w kwocie 16 813 złotych, naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, przy czym czynu tego dopuścił się mając w okresie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 11 § 2 kks, to jest za winnego przestępstwa skarbowego z art.76 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks przy zast. art. 11§2 kks.

W miejsce czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie IV. części wstępnej wyroku, stosując odpowiednio art. 4 § 1 kk i art. 2 § 2 kks, uznał Sąd oskarżonego A. R. (1) za winnego tego, że :

A) w dniu 27 lutego 2013r., w K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wypisanie nierzetelnej faktury VAT nr (...) z dnia 27 lutego 2013r., na której wprowadził nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą i przekazanie tego dokumentu celem podpisania innej osobie oraz doręczenia kontrahentowi usługi , tj. Zakład Usług (...) Al. (...), który to następnie ten dokument przedłożył w Urzędzie Skarbowym w J., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym w celu doprowadzenia Skarbu Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w kwocie 85100 zł, usiłował bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w kwocie, lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest za winnego przestępstwa z art.13§1kk w zw. z art. 286 § 1 kk przy zast. art. 31§2 kk,

B/ w dniu 27 lutego 2013 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, poprzez wypisanie nierzetelnej faktury VAT nr (...) z dnia 27 lutego 2013r., na której wprowadził nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą i przekazanie tego dokumentu celem podpisania innej osobie oraz

doręczenia kontrahentowi usługi tj. tj. Zakład Usług (...) Al. (...), który to następnie w celu użycia za autentyczny przedłożył w Urzędzie Skarbowym w J., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym, czym naraził Skarb Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci podatku małej wartości w kwocie 85100 złotych, naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 11 §2 kks, to jest za winnego przestępstwa skarbowego z art.76 § 2 kks przy zast. art. 11§2 kks.

W miejsce czynów zarzuconych oskarżonemu w punkcie V. , VI. i VIII. części wstępnej wyroku, stosując odpowiednio art. 4 § 1 kk i art. 2 § 2 kks, jako że czyny te zostały przez oskarżonego popełnione w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uznał Sąd oskarżonego A. R. (1) za winnego tego, że :

A) w okresie od 18 marca 2013r. do 30 kwietnia 2013 r. w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w wysokości 70 219 złotych, w krótkich odstępach czasu wypisał druki faktur wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą - faktury VAT nr (...) z 18 marca 2013r. , nr (...) z 30 marca 2013r., nr (...) z 02 kwietnia 2013r., nr (...) z 02 kwietnia 2013r., nr (...) z 05 kwietnia 2013r., nr (...) z 10 kwietnia 2013r., nr (...) z 26 kwietnia 2013r., nr (...) z 29 kwietnia 2013r., nr (...) z 29 kwietnia 2013r., nr (...) z 30 kwietnia 2013r., które następnie podpisała inna osoba prowadząca działalność gospodarczą, po czym przekazała w/w dokumenty kontrahentom usług tj. doręczenia kontrahentom usług tj. Q. D. L. D. ul. (...), (...)-(...) W., który te dokumenty następnie złożył w Urzędzie Skarbowym w K., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym, usiłując bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70 219 złotych, lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił, przy czym czynu tego dopuścił się mając w okresie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest za winnego przestępstwa z art.13§1kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 31§2 kk,

B/ w okresie od 18 marca 2013r. do 30 kwietnia 2013 r. w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu wypisał druki faktur wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą - faktury VAT nr (...) z 18 marca 2013r. , nr (...) z 30 marca 2013r., nr (...) z 02 kwietnia 2013r., nr (...) z 02 kwietnia 2013r., nr (...) z 05 kwietnia 2013r., nr (...) z 10 kwietnia 2013r., nr (...) z 26 kwietnia 2013r., nr (...) z 29 kwietnia 2013r., nr (...) z 29 kwietnia 2013r., nr (...) z 30 kwietnia 2013r., które następnie podpisała inna osoba prowadząca działalność gospodarczą, po czym przekazała w/w dokumenty kontrahentowi usług tj. Q. D. L. D. ul. (...), (...)-(...) W., który te dokumenty następnie złożył w Urzędzie Skarbowym w K., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym, czym naraził Skarb Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci podatku małej wartości w kwocie 70 219 złotych, naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, przy czym czynu tego dopuścił się mając w okresie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 11§2 kks, to jest za winnego przestępstwa skarbowego z art.76 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks przy zast. art. 11 § 2 kks,

Tak samo, jako że czyny te zostały przez oskarżonego popełnione w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w miejsce czynów zarzuconych oskarżonemu w punkcie VII. i IX. części wstępnej wyroku, stosując odpowiednio art. 4 § 1 kk i art. 2 § 2 kks, uznał Sąd oskarżonego A. R. (1) za winnego tego, że :

A) w okresie od 2 września 2013r. do 31 grudnia 2013 r. w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w wysokości 33 965, 94 złotych, w krótkich odstępach czasu wypisał druki faktur wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą - faktury VAT nr (...) z 02 września 2013r., nr (...) z 30 września 2013r., nr (...) z 04 października 2013r., nr (...) z 30 października 2013r., nr (...) z 27 listopada 2013r. oraz nr (...) z 31 grudnia 2013r., które następnie podpisała inna osoba prowadząca działalność gospodarczą, po

czym przekazała w/w dokumenty kontrahentom usług tj. doręczenia kontrahentom usług tj. Q. D. L. D. ul. (...), (...)-(...) W., który te dokumenty następnie złożył w Urzędzie Skarbowym w K., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym, usiłując bezskutecznie doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 33 965, 94 złotych, lecz z uwagi na krzyżową kontrolę skarbową zwrot podatku nie nastąpił, przy czym czynu tego dopuścił się mając w okresie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest za winnego przestępstwa z art.13§1kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 31§2 kk,

B/ w okresie od 2 września 2013r. do 31 grudnia 2013 r. w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu wypisał druki faktur wprowadzając nieprawdziwe i niezgodne ze stanem faktycznym dane związane z wykonaną usługą - faktury VAT nr (...) z 02 września 2013r., nr (...) z 30 września 2013r., nr (...) z 04 października 2013r., nr (...) z 30 października 2013r., nr (...) z 27 listopada 2013r. oraz nr (...) z 31 grudnia 2013r., które następnie podpisała inna osoba prowadząca działalność gospodarczą, po czym przekazała w/w dokumenty kontrahentowi usług tj. Q. D. L. D. ul. (...), (...)-(...) W., który te dokumenty następnie kontrahent złożył w Urzędzie Skarbowym w K., wprowadzając w/w instytucję w błąd co do danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym, czym naraził Skarb Państwa na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci podatku małej wartości w kwocie 33 965, 94 złotych, naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, przy czym czynu tego dopuścił się mając w okresie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 11§2 kks, to jest za winnego przestępstwa skarbowego z art.76 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks przy zast. art. 11§2 kks,

Przyjmując natomiast, że przypisane oskarżonemu w punktach 1A, 2A, 3A, 4A, 5A i 6A części dyspozytywnej wyroku przestępstwa z art.13§1kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 31§2 kk oraz z art.13§1kk w zw. z art. 286 § 1 kk przy zast. art. 31§2 kk tworzą ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk, stosując art. 4 § 1 kk, wymierzył Sąd za nie oskarżonemu A. R. (1) na podstawie art. 286 § 1 kk przy zast. art. 14 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk karę 1 roku pozbawienia wolności.

Przyjmując z kolei, że przypisane oskarżonemu w punktach 3B, 4B, 5B i 6B części dyspozytywnej wyroku przestępstwa skarbowe z art.76 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks przy zast. art. 11 § 2 kks oraz z art.76 § 2 kks przy zast. art. 11 § 2 kks tworzą ciąg przestępstw skarbowych w rozumieniu art. 37 § 4 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks, stosując art. 2 § 2 kk, na podstawie art. 76 § 2 kks przy zast. art. 37 § 4 kks w zw. z art. 57 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 11 § 2 kks w zw. z art. 36 § 1 pkt 2 i 3 kks odstąpił Sąd od wymierzenia oskarżonemu za te czyny kary i środka karnego.

W zakresie przypisanych oskarżonemu powyższych przestępstw skarbowych, odnośnie oskarżonego zaistniał zbieg podstawy do nadzwyczajnego zaostrzenia kary (art. 37 § 4 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks) z podstawą do nadzwyczajnego złagodzenia kary grzywny, którą są zagrożone te przestępstwa. W takim wypadku, w myśl przyjętych zasad orzecznictwa, stosuje się albo jedną albo drugą podstawę. Przy podjęciu na korzyść oskarżonego decyzji o zastosowaniu wobec oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary w postaci odstąpienia od wymierzenia mu za te czyny kary i środka karnego, Sąd wziął pod uwagę stan ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności oskarżonego w chwili czynów, niemożność uiszczenia przez niego ewentualnej kary grzywny, oraz znajdującą zastosowanie zasadę, że wprawdzie w wypadku zbiegu przestępstwa skarbowego z innym przestępstwem sprawę przestępstwa skarbowego prowadzi się osobno, ale wymierzona za jedno z tych przestępstw kara i tak jest zaliczana na poczet kary surowszej.

Uznał Sąd również oskarżonego A. R. (1) za winnego popełnienia również czterech zarzuconych mu a opisanych w punktach od XIII. do XVI. części wstępnej wyroku czynów, zastępując w ich opisie słowo „podrobionego” użytym w odpowiednim przypadku słowem „wystawiony”, stanowiących przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk przy zast. art. 31 § 2 kk, przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk, i wymierzył mu za nie na podstawie art. 286 § 1 kk przy zast. art. 11 § 3 kk przy zast. art.91 § 1 kk karę 1 roku pozbawienia wolności.

W miejsce zarzuconych oskarżonemu trzech przestępstw z art. 286 § 1 kk przy zast. art. 31 § 2 kk, opisanych w punktach XVII.-XIX. części wstępnej wyroku, jako że czyny te zostały przez oskarżonego popełnione w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uznał Sąd oskarżonego A. R. (1) za winnego tego, że w dniu 25 kwietnia 2016r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru :

- doprowadził firmę (...) Sp. z o.o. oraz Z. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że: wykorzystując jego nieporadność życiową, stan bezdomności oraz stan postrzegania rzeczywistości wraz z inną osobą namówił w/w do podpisania umowy pożyczki z firmą (...) Sp. z o.o. w kwocie 1 600 zł i wprowadził wraz z inną osobą w błąd pracownika pośredniczącego w udzielaniu w/w pożyczki z firmy (...). K. (...) co do zamiaru spłaty w/w pożyczki, działał tym samym na szkodę (...) Sp. z o.o. oraz Z. W. (1), powodując straty w łącznej kwocie 1 600 zł,

- doprowadził firmę (...) Sp. z o.o. oraz Z. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że: wykorzystując nieporadność życiową, stan bezdomności oraz stan postrzegania rzeczywistości wraz z inną osobą namówił w/w do podpisania umowy pożyczki z firmą (...)

Sp. z o.o. nr 16 (...) w kwocie 3 222 zł i wprowadzając wraz z L. R. (1) w błąd pracownika pośredniczącego w udzielaniu w/w pożyczki z firmy (...). K. (...) co do zamiaru spłaty w/w pożyczki, działał tym samym na szkodę (...) Sp. z o.o. oraz Z. W. (1), powodując straty w łącznej kwocie 3 222 zł,

- doprowadził firmę (...) Sp. z o.o. oraz Z. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że: wykorzystując nieporadność życiową, stan bezdomności oraz stan postrzegania rzeczywistości namówił wraz z inną osobą w/w do podpisania na jej rzecz: umowy pożyczki z

firmą (...) Sp. z o.o. nr (...) w kwocie 700 zł i wprowadzając wraz z L. R. (1) w błąd pracownika pośredniczącego w udzielaniu w/w pożyczki z firmy (...). K. (...) co do zamiaru spłaty w/w pożyczki, działał tym samym na szkodę (...) Sp. z o.o. oraz Z. W. (1), powodując straty w łącznej kwocie 700 zł,

to jest dopuścił się wyłudzenia mienia o łącznej wartości 5522 złotych, przy czym czynu tego dopuścił się mając w czasie popełnienia przestępstwa zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym, po myśli art. 31 §2 kk, to jest uznał go za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 31 § 2 kk, i wymierzył mu za ten czyn na podstawie art. 286 § 1 kk karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

O karze łącznej, stosując art. 4 § 1 kk, orzekł Sąd na podstawie art. 91 § 2 kk, orzekając wobec oskarżonego A. R. (1) karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres 4 lat próby, oddając w tym okresie na podstawie art. 73 § 1 kk oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązując oskarżonego w okresie próby do informowania kuratora sądowego o jej przebiegu.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary i środków karnych przewidzianych w art. 53 § 1 i 2 k.k. Zgodnie z tymi przepisami, Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art.53 § 1 k.k.). Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego (art.53 § 2 k.k.).

Analizując kwestię wymiaru kar jednostkowych i kary łącznej za przypisane oskarżonemu przestępstwa, Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności zdarzenia, w tym sposób działania oraz niskie pobudki wyrażające się w chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, którymi kierował się A. R. (1) przy popełnieniu przestępstw, wykorzystywaniu stanu bezdomności niektórych pokrzywdzonych, ich nieporadności, łudzenie ich nadzieją uzyskania zatrudnienia, czy też wykorzystanie niemożności pojmowania przedsięwziętych czynności, jak np. w wypadku Z. W.. Nie sposób nie dostrzec także danych odnośnie dotychczasowej karalności wyżej wymienionego, z których wprost wynika, że w ostatnim czasie był on już pięciokrotnie karany sędownie (wszystkie skazania w roku 2018), w tym za czyny podobne. Podkreślenia wymaga jednak fakt, iż w datach realizacji przypisanych oskarżonemu w niniejszej sprawie czynów zabronionych oskarżony legitymował się niekaralnością sądową.

Wobec braku alternatywy w zakresie wyboru rodzaju kary w kontekście przypisanych oskarżonemu występków i podstawy wymiaru kary art. 286 § 1 kk (ew. przy zastosowaniu art. 14 § 1 kk), Sąd nie znalazł podstaw do ewentualnego skorzystania z normy art. 37a kk, stanowiącej, iż jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności. Niemniej jednak, zważywszy na okoliczności zrealizowanych czynów zabronionych, które wobec ujawnionych w karcie karnej danych nie mogą być traktowane w kategorii incydentu, Sąd nie dopatrył się doniosłych okoliczności należących poczytać na korzyść A. R. (1), poza stanem jego ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności w dacie czynów, wynikającej z zaburzeń psychicznych. Tym samym Sąd nie dostrzegł podstaw do wymierzenia oskarżonemu innej kary, niż kara pozbawienia wolności. Pozostałe możliwe do zastosowania w oparciu o normę art. 37a kk kary w ocenie Sądu byłyby zdecydowanie nie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary.

W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 69 § 1 kk, Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Znaczna jednak część czynów przypisanych oskarżonemu popełniona została w okresie przed 1.07.2015 r., gdy drastycznie zaostrzono przesłanki warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności, w związku z tym, na zasadzie ustawy względniejszej należy wobec oskarżonego stosować przepisy obowiązujące przed 1.07.2015 r., gdy istniała możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze do 2 lat. Tym samym ustawowa fundamentalna reguła możliwości zastosowania warunkowego zawieszenia kary, wobec braku skazań oskarżonego w momencie popełnienia przestępstwa, została wypełniona.

W niniejszej sprawie, z powodów wyżej wskazanych, trzeba uznać, iż postępowanie oskarżonego, przede wszystkim przed zaistnieniem niniejszego przestępstwa, wyrażające się w jego niekaralności sądowej, daje podstawy do przyjęcia, iż sankcja w postaci kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełni wobec oskarżonego cele zapobiegawcze i wychowawcze i znajdzie odzwierciedlenie w kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa. Stosując wobec A. R. (1) warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na czteroletni okres próby – na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk, Sąd dał wyraz zasadzie ultima ratio kary pozbawienia wolności określając prymat kar wolnościowych przed karą pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia i uznał, że będzie ona wystarczająca dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary. W ocenie Sądu, po jego stronie istnieją bowiem przesłanki, które zawarte są w art. 69 k.k., a które dają możliwość zastosowania wskazanego środka probacyjnego. Orzeczeniu tego środka winno bowiem towarzyszyć istnienie przekonania, iż będzie to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, w szczególności z punktu widzenia zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa, a z takim przekonaniem ma się – zdaniem Sądu – do czynienia w odniesieniu do osoby A. R. (1). W sytuacji oskarżonego celowym wydaje się orzeczenie wobec niego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania w uznaniu, że będzie on w przyszłości przestrzegał porządku prawnego i nie popełni kolejnych przestępstw. Sąd przyjął zatem, iż pomimo zastosowania wskazanego wyżej środka probacyjnego będzie on żył w zgodzie z obowiązującym porządkiem prawnym. Należy również podkreślić, że dolegliwość kary

pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania polega na istniejącym przez okres próby zagrożeniu wykonania kary. Pełni zatem funkcję ostrzegawczą i hamującą przed postępowaniem sprzecznym z prawem, stanowiąc motywację do powstrzymywania się od popełnienia przestępstw. Zastosowany wobec A. R. (1) okres próby będzie więc swoistym sprawdzianem jego zachowania i pozwoli na ostateczne stwierdzenie, czy pozytywna prognoza co do dalszego zachowania oskarżonego okazała się trafna. Oskarżony w okresie próby został w końcu też oddany pod dozór kuratora sądowego, a niezależnie od tego jest zobowiązany informować go w tym okresie o przebiegu okresu próby. Orzeczona w niniejszej sprawie kara znajduje także odzwierciedlenie w kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa oraz aprobatę, iż za zachowania negatywne należy ponieść sprawiedliwą karę, a sankcja orzeczona wobec wyżej wymienionego za taką powinna być postrzegana.

W oparciu o zapis art. 44 § 2 kk Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych do sprawy dowodów rzeczowych w postaci oryginałów : faktur VAT z k. 944, 1361-1365, 1367, 1372, 1405-1420 i 1449-1454, zaświadczeń o zarobkach T. N. (1), G. S. (1), E. G. (1), K. M. (1) i Z. W. (1) (tych ostatnich z k.27-28), które to dokumenty posłużyły oskarżonemu do popełnienia przypisanych mu czynów przestępczych.

Zgodnie z orzeczeniem zawartym w punkcie 18. części dyspozytywnej orzeczenia, Sąd na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego A. R. (1) z urzędu adw. R. M. kwotę 1104 złotych tytułem nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu, powiększonej o kwotę podatku VAT 23 % w wysokości 253, 92 złotych.

Uznając natomiast za spełnione przesłanki z art. 624 § 1 kpk – przez wzgląd na sytuację majątkową oskarżonego, Sąd zwolnił wyżej wymienionego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył jak w sentencji orzeczenia.